Vészkiáltás

Desperations

Prédikálta: W.M.Branham

Jeffersonville Indiana, Branham Tabernacle

1963. szeptember 1.

Fordította: Leiterman István

***

1./ Maradjunk állva meghajtott fejjel. Urunk Jézus, mi most hiszünk. Azt mondtad nekünk, hogy higgyünk, azért hiszünk most. Hálát adunk Neked és dicsérünk azért, amit eddig hallottunk és láttunk, mert az a hitünk így megszilárdul. Köszönetet mondunk Neked a lehetőségért, hogy azokhoz szólhatunk, akiknek szükségük van rá. Kérünk Istenünk, hogy szabadíts ki minket a bajainkból az ígéreted alapján. Jézus nevében kérjük. Ámen.

2./ Ma este újra örülünk, hogy visszajöhettünk ebbe az imaházba a feltámadt Urunknak, Jézusnak az evangéliumával. Késve érkeztem, mert foglalkoznom kellett egy sürgős esettel Michiganból. Az Úr csodálatos dolgot tett előttünk. A mi Istenünk mindent tud. Nem muszáj megmondanunk neki semmit, Ő tudja. Tudja, hogy mi a tennivalója. Hálásak vagyunk. Az emberek egész nap utaztak, hogy ideérkezhessenek. Köszönetet mondunk értük. Ne felejtkezzetek el a jövő hétre tervezett szolgálatokról: szerda estéről, vasárnap reggelről és estéről. Ha itt laktok a szomszédban, akkor szeretettel fogadunk. Imádkozzatok értem, mikor útra kelek. Remélem, hogy hamarosan visszatérek.

3./ Köszönöm a kedvességeteket. Nem tudom elfelejteni mindazt, amit tettetek értem. Az egyik testvér a Georgia államban levő gyülekezetből küldött nekem egy öltönyt. Nagyon kedves volt. Szívből köszönöm azoknak az embereknek a Kentucky államból, akik velem együtt voltak a múlt héten a szünidőben. Köszönjük az Úrnak mindazokat a végbevitt nagy, hatalmas dolgokat, amelyek által láttuk Őt.

4./ Remélem, hogy rövid idő múlva újra láthatunk titeket, mikor New York-ba utazom, hogy /Vick testvér a vezető/. Gondolom, hogy november 12-én kezdődnek az összejövetelek. Nem sokára visszajövünk még egy pár napra. Utána elindulunk Jack Moore testvérrel dél felé, a Luisiana államban fekvő Shreveport nevű

városba. Pontosan a hálaadó hétre esik, mikor Shreveportban leszünk. Remélem, hogy a hirdetőtáblán feltüntettétek a közlemények között.

5./ Ha az Úr akarja, karácsony után újra összetalálkozunk a déli barátainkkal. Januárban a Phoenix nevű városban találkozunk. Most pedig a tengeren túli hívásokra várunk, hogy összeállíthassuk a sorrendet. Már a múlt hónapban elkezdték készíteni. Borders testvér sokat levelezik abban az ügyben, hogy bejárjuk az egész világot, miután elkészülünk. Először várunk még a feltételekre.

6./ Azokban az országokban olyan sokan összegyűlnek, hogy nem férnek be az épületbe. Szabadban tartjuk az istentiszteleteket. Ötszázezerre rúg a számuk. Ez annyi, mint félmillió egy összejövetel alkalmával. Nem számoltuk, hogy mennyien jönnek el ezen napok folyamán, csak egy alkalommal is. Szokás szerint az evangélisták megszámolják azokat az embereket, akik hat hét alatt jönnek el. Értitek? Mi azonban számba vesszük, hogy hányan vannak jelen egy napon, egy alkalommal. Nem tudunk ülőhelyet szerezni számukra – a földön ülnek. Kellő időt kell választanunk, amikor nem esik az eső. Azok a szegény emberek a földön ülnek. Szép öltözetű asszonyokat láttam földön ülni, a hajuk lelógott, mialatt az egész napon át az esőben ültek. Ők ott ültek, mikor zuhogott, mennydörgött, villámlott és vihar fenyegetett. Egymásra támaszkodva ültek és vártak nyugodtan az imára. Értitek? Isten tiszteli az ilyenféle hitet.

7./ Azt kell tennetek, ami tiszteli Istent. Azok az emberek, akik mindent könnyen megkapnak, szokás szerint nem értékelik. Az adomány szabad, az igaz, de hálásnak kell lennetek érte.

8./ Az úgy van, mint azzal a közmondással: Aki ezüstkanállal született, az azt nem értékeli. Ha pedig dolgozni kell érte, akkor sokra értékeli.

9./ A ma reggeli üzenet az egész szolgálatom tetőpontja volt. Egyszer majd elmondom, hogyan kaptam. Tudom, hogy hónapok óta kiéleződött a szolgálat, minden összefutott ebben a csúcsban. Az volt a tetőző időm.

10./ Biztos vagyok benne, vagyis remélem, hogy megértettétek a „jel" jelentőségét. /A reggeli szolgálat címe: A jel/. A jel azt jelzi, hogy a vért alkalmazták, az Istentől követelt ár ki van fizetve. Jézus kifizette az árat azáltal, hogy kiontotta a saját vérét. Ő megtette. Az Ő életéből jött a Szentlélek. Ha a vér alkalmazva van számotokra, akkor a Szentlélek a jele annak, hogy az áratok ki van fizetve. Isten befogadott titeket: az a jel. Gondoljatok rá, hogy az a jel.

11./ Tudjátok, hogy sokan nem is tudják, mit jelent a jel. Olyan tisztán kell megmagyarázni, hogy megértsék az emberek. Akkor is úgy van, ha a megváltásról szólunk, vagyis tanítunk. Mi úgy prédikálunk a megváltásról, mintha mindenki számára érthető volna, holott tudjuk, hogy nem mindenkié. Mindenkinek prédikáljuk az isteni gyógyítást, bár tudjuk, hogy nem mindenkié. Értitek? Jézus eljött, hogy megváltsa azokat, akik be voltak írva a megváltó könyvbe a világ teremtése előtt. Csak azért jött el, hogy megváltsa őket. Hogy kik azok, azt nem tudom. Az emberek nem nyernek hitet, míg el nem mondjuk nekik. Senki nem jöhet, míg Isten nem hívja. Ez igaz.

12./ Sokan nem is üdvözülnek. Mi ezt tudjuk. Isten tudta a világ teremtése előtt, hogy nem fognak üdvözülni. Sokan nem gyógyulnak meg, és sokan nem is fognak meggyógyulni. Sokan ezt nem tudják megragadni. Ők nem tudják, hogy mi az. Ezek sokan lesznek. Mi azonban úgy prédikálunk, mintha mindenki számára való lenne, holott mi nem tudjuk, hogy melyik személy az, mi nem tudjuk. Bárki lehetne az. De sokan nem tudják megragadni a hitet.

13./ Most ugyanaz illeti a jelt is. Minduntalan beszélünk a jelről, de most történik meg a megnyilvánulása.

14./ A lutheránusok annak idején befogadták az Igét, befogadták Krisztust személyes megváltóul. A metodisták azt mondták: „Ha úgy örvendeztek, hogy ujjongtok, akkor az az". A pünkösdiek azt mondják: „Beszéljetek nyelveken, aztán megkapjátok." Mi azonban látjuk, hogy minden rossz volt. Értitek? A jel a bizonyíték. Ti és Krisztus, mint személyek egyesültetek. A Szentlélek, az Ő bennetek lakó élete kimunkálja /kiformálja/ az Ő saját életét általatok. Ez gazdagoké, szegényeké vagy bárkié, ha el akarja fogadni.

15./ A jelt például úgy is lehet érteni: Ha a vasútállomásra megyünk és veszünk egy menetjegyet, akkor ki kell fizetni az árát. Innen Oharlestonba busszal, vagy vonattal 50 centbe kerül. A társaság /a vállalat/ ellátja a jegyet egy jellel. Tehát, ti szereztek egy jegyet 50 centért. Ők ellátják egy jellel, amely által jogosultak vagytok utazni a vonalon. Ez a jel.

16./ Úgy kell érteni, hogy a vér volt a jel. A szó szoros értelmében a vérrel bekenték a félfákat, de csak az volt az egyedüli kémiájuk. A vér a bárányé volt, az állaté, a bárány vére volt. Abban a vérben levő élet kiment. A vért kiontották. Az élet kiment belőle és azért nem szállt vissza a hívőre, mert állati volt. Az bár a jó lelkiismeretet illette, hogy eljön az az Egy, a tökéletes áldozat, hogy tökéletessé tegye azt az Egyet, a tökéletes Bíró, a mennyek Istene lett áldozattá, ítéletté, bírósággá, ügyvédséggé. Értitek? Ő, aki Isten volt, áldozattá lett és mikor felszállt az élete… Azért mondja az Ige: a „zoe" szó, Isten saját életét jelenti. „Zoét adok nekik, a saját életemet." Krisztus és Isten egy volt.

17./ A Krisztusban levő élet Szentlélek volt. Nem volt a harmadik személy, hanem ugyanaz a személy Szentlélek formájában. Ő leszállt

rátok jelként annak jelében, hogy az életetekért a menetjegy ki van fizetve. Ő befogadott titeket. Csak a jel felmutatásával utazhattok a vonalon, máskülönben nem használhatjátok a buszjáratot. Az a jel a ti jegyetek. Ebből kitűnik, hogy a vér kiontatott és alkalmazta számotokra. Az ár ki van fizetve. Meg van a jeletek, hogy az alkalmazást elsajátítottátok és befogadtak titeket. Megértettétek? Ó, Istenem!

18./ Nézzük meg azt a bizonyos bizonyítékot. Talán felteszitek a kérdést: „Branham testvér, miért kell tudnom?" Érzem is, hogy úgy gondolkodtok. Nézzetek ide! Mik voltatok és mik vagytok? Arról lehet felismerni: „Mi voltál a jel alkalmazása előtt? Mi voltál azután? Mi volt a vágyatok ezelőtt és mi a kívánságotok ezután?". Erről ismerhetjük fel, hogy alkalmazták-e a jelet vagy nem. A többi dolog hozzátartozik. Ugye?

19./ Az emberek azt mondogatják: „A bizonyíték az, ha nyelveken szólunk." Ha például veszek egy pár cipőt, akkor a nyelve nem a cipő, de hozzátartozik, velejáró része. Értitek? Ugyanaz van a jellel is. A jel Krisztus. De, ha nyelveken szólunk, ördögöt űzünk, prédikálunk vagy bármit cselekszünk is bizonyítékként, az nem az a dolog önmagában, hanem csak a dolognak az adománya, /ajándéka/.

20./ Ha megkérnétek engem, hogy legyek a tietek, és én adnék nektek egy adományt, akkor az nem lennék én, hanem az ajándékom. A nyelveken való szólás a Szentlélek adománya, nem a Szentlélek önmaga, hanem a Szentlélek egyik adománya.

21./ Az ördög minden dolgot utánozhat. Ő csak Szentlélek nem tud lenni. Értitek? Hogy ő utánozhatja az adományokat, de nem lehet a Szentlélek. A Szentlélek annak a jele, hogy a vér alkalmazva van. A megváltás óta minden a vértől függ. Az volt az eljövetelének célja, az volt a szándéka minden korszakban. Minden korszakban azt akarta

látni, hogy alkalmazva legyen. Minélkülünk nem juthatnak el a teljességre. A Szentlélek meglátogatja a gyülekezetet. Isten emberi testben, mint Sodoma elégetése előtt. Az jelkép volt. Azután megjelent Ábrahámnak.

22./ Amit nem vitt végbe a korszakok folyamán, elvégzi most. Vissza az Igéhez, mert az összes üzenet az egész Ige körül forog. Az utolsó napokban az Úr felbontotta a hét pecsétet. Minden kimaradt csücsök /vég, sarok/ össze van fogva és összejön a menyasszony nagy testében. A múltban élők nem jutnak teljességre, míg tökéletessé nem lesz ez a gyülekezet, az utolsó napok menyasszonyi csoportja, hogy összevonja és elvigye őket az Úr.

23./ A jel, a Szentlélek, köztünk van. Tisztelnünk kell. Mi nem tudjuk eléggé megalázni magunkat. Ha csak levetnénk a cipőnket vagy térdre esnénk, nem volna elegendő rá, hanem az életünkben levő Lélek gyümölcsei bizonyítják be.

24./ Mik a lélek gyümölcsei? Szeretet, öröm, békesség….

25./ Ma reggel beszélgettünk az előkészülésről. Először eljött a hírnök az üzenettel, megerősítésként eljött a Tűzoszlop. A következő volt a vigasz. Ők tudták, hogy rendben voltak, és Istennel ki voltak békülve. Isten megbékéltetett minket önmagával Jézus Krisztus Urunk által.

26./ Ma este imádkozunk majd a betegekért. Gondolom, hogy úrvacsora is lesz. /Branham testvér beszél Neville testvérrel./ Lesz azután keresztelkedés és Úrvacsora? Szeretnénk, hogy itt maradjatok az Úrvacsorára. Harminc vagy negyven perc múlva készen leszünk és kezdhetjük az Úrvacsorával.

27./ Holnap lesz a munka ünnepe, úgy, hogy kipihenhetitek magatokat. Ez volt a szándékunk, amint mondtam. Biztos akarok lenni abban, hogy helyes.

28./ Ma reggel azt mondtam nektek, hogy nem vagyok itt sokszor. Gondolom, hogy az üzenet két-három óra hosszát tartott. Amikor elkezdtem, azt gondoltam, hogy este tovább folytatom. Nagyon hatalmas volt. Nem tudom, hogy az emberek megértették-e vagy sem. Remélem, hogy mindenütt megértették. Remélem, hogy a felvételek jók, úgyhogy szét lehet osztani, hogy meg tudják az emberek. Hiszem, hogy a mai üzenet abszolút. Isten rendelte el. Olyan rendkívüli volt a megbízatás, mint a hét pecsét, mert Isten közvetlen beszéde volt. Már elmondtam nektek egyszer, hogy prédikálni fogok róla. Hiszem, hogy ez volt az, aminek következni kellett a hét pecsétre.

29./ Észrevettétek, hogy mi következett a hét pecsét feltörése után? Ezek a szolgálatok következtek: az emberek egyesülése, az egyesített jel, a felvillanó piros jelzőlámpa, az utolsó napokban az asszonyok szépségének jele, és hogy mit fognak tenni a férfiak. A Szentlélek jelei vezettek minket és tetőfokra jutottak az üzenetek a hét pecsét feltörése óta. Tetőpontra jutottak ebben az egyedüli szolgálatban ma reggel: a jelben. Értitek? Hadd vizsgáljuk meg magunkat, hogy hitben élünk-e?

30./ Az Úr áldjon meg! Mielőtt kinyitjuk a Bibliát, szeretném tudni, hogy hányan gyógyultak meg azok közül, akikért imádkoztunk az utolsó vasárnap, vagy hétköznap. Úgyszólván valamennyien felemelték a kezüket. Mindaz vasárnap este történt. Ezt csak én magam akartam tudni.

31./ Ott volt egy kisgyermek. Azt mondták, hogy Chicagóból hozták ide. /Branham testvér megkérdezi Neville testvértől, az asszony

nevét./ Peckenpaugh-né, kedves testvérnő. Amint megértettem, ő hozta ide a gyermeket. Az orvosok még azt sem tudták, hogy mi volt a baja. A tüdeje olyan gyenge volt, hogy nem járhatott iskolába. Nagyon, nagyon rossz állapotban volt. Az Üzenet után megszólította a Szentlélek a gyermeket. Megmondta neki a nevét, az állapotát stb., és kijelentette a gyógyulását. Ezen a héten az édesanyja, vagy a szülei, de nem tudom pontosan, hogy ki vitte el az orvoshoz. Az orvos azt mondta, a gyermeknek, hogy két új tüdeje van. Amint hallottam a szülei vagy más valaki telefonált nekünk messziről, hogy tudassa a gyülekezettel.

32./ Isten, a Teremtő, új jobb és bal tüdőt tud teremteni. Valóban hiszem, hogy most vagyunk a leghatalmasabb dolgok szélén, amelyek a földre szállnak. Nagyon szerényen /egyszerűen/ néz ki. Értitek? Amit emberek hatalmasnak hívnak, Isten előtt förtelmes. Amit az emberek bolondságnak tartanak, Isten azt hatalmasnak tartja. Az egész olyan egyszerű lesz, hogy nem veszik észre. Ha nem kapjátok meg a jelet, nem tudjátok megvizsgálni. Értitek?

33./ Ki gondolta volna, hogy a hegyek és a halmok vígan ujjongtak és a fák tapsoltak, mikor a próféta fellépett a pusztában. Azt Ésaiás mondta ki 712 évvel azelőtt. Szakállas ember volt, birkabőrbe öltözve. Nem volt szószéke, hogy taníthasson. Minden gyülekezet elvetette. Ott állva a Jordán partján kiáltotta: „Térjetek meg!" Az embereket viperák és kígyók fajzatának hívta. Azonban az volt az, amikor Isten mondta, hogy: „hegyek és halmok vígan ujjongtak". Az alázatosak látták és ujjongtak.

34./ Hogyan tudták megérteni, hogy eljön a nagy Messiás, a Megváltó, akiről prófétáltak a könyv elején, a Genezisben? Minden áldozat és minden próféta Őreá mutatott. Mikor pedig eljött, házasságon kívüli születésnek tartották. Az apa még nem vette el feleségül Máriát. Az asszony terhes volt, mielőtt férjhez ment. A

Biblia azt mondja, hogy istállóban született. Annak idején istállóként szolgált a barlang. Arizónában láttam egyszer egyet, amikor vadászni jártam. Istálló volt a kőszíklában. Jézus egyszerűen született a kőszikla jászolba. Széna és szalma volt a jászolban. Tehát istálló volt, ahol az állatok éltek. Ott az dohszagú volt.

35./ Ő ácssegédként dolgozott. Hogy lehetett Ő a hatalmas Jehova? De az volt. Értitek? Ő az a régimódi személy. Ám mikor gyermek volt, bámulatba ejtette a papokat az Igéről való tudása által. Miért? Ő volt az Ige. Látjátok? Ő volt az Ige. Ő soha nem írt könyvet. Ő soha nem, egy szót sem. Azt az egyedüli szót, amelyet a homokba írt, mikor elébe vitték a parázna asszonyt, gondolom, hogy ki is törölte. Ő soha nem írt egy szót sem. Miért? Ő volt az Ige. Értitek? Ő volt az Ige. Nem kellett leírnia, hiszen az Ő élete volt az. Ő volt az Ige. „Ha én nem cselekszem az Atyám tetteit, akkor ne higgyetek nekem. Ha nem teszem pontosan azt, amit az Ige mondott, hogy cselekszem, akkor nem vagyok az Ige." Ez volt az Ő véleménye. Ő volt az Ige.

36./ Most pedig készüljetek el a következő gyógyítási szolgálatra és az Úrvacsorára. Örülünk neki, ha itt tudtok maradni. De, ha nem tudtok maradni, akkor szabadok vagytok elmenni.

37./ Ne felejtsetek el, imádkozni értem, a gyerekeimért és a feleségemért. Ő a legédesebb asszony a világon. A gyerekeimet követelem az Úr Jézus számára.

38./ Van egy serdülő lányom, Becky. Serdülőkorúaknak hívjuk őket. Ő is épp abban a korban él. De nagyon kedves lány. Hálás vagyok az Úrnak érte. Nem cigarettázik, nem iszik, nem szaladgál ide-oda, semmit nem tesz. Ő gondtalan. Azonban nem szeret a gyülekezetbe járni. Ha eljön, hátul ül, rágógumit rág, feláll és kimegy. Szeretném látni, hogy beteljen Szentlélekkel.

39./ Ugyanezt kívánom Józsefnek is. Ha egyik nap, mikor már nem tudok a szószékhez menni, őneki szeretném adni az öreg használt Bibliát és szeretném mondani: „Fiam, maradj ezzel!" Azután, szeretném hallani a szelek zúgását, hogy integetve felnézhessek és eltűnjek. Úgy aztán készen volnék felszállni.

40./ Imádkozzunk! Atyánk, Istenünk az egész élet Tőled és az életünktől függ. Vannak itt néhányan Uram, akiknek megvan a jelük, amelyről szóltam. Ők bár birtokolják a jelet, de mégis betegek. Ma este szeretnék hozzájuk szólni. Buzdítani szeretném őket, hogy ragadják meg az Istentől kapott jogokat. Joguk van legyőzni az ördögöt. Ő már le van győzve. A Sátán csak blöffölni akar velük. Én követelem őket számodra, Atyám.

41./ Segíts nekem az Igét szólni. Szólj általam Uram, azok által a néhány jegyzetek által és az Írás versei által, amelyeket felírtam. Imádkozom, hogy segíts nekem Uram, hogy meg… az alkalmat és adj nekik hitet a dicsőségedért. Jézus nevében. Ámen.

42./ Szeretném, ha kinyitnátok a Bibliát, és a Jeremiás könyvének 29. fejezetéből olvasunk. Jegyezzétek fel: Jer. 29:10. Tehát Jeremiás 29:10. versével kezdjük. Ugyancsak fel szeretném olvasni az Igét a Lukács 16. fejezetéből, a 14. verssel kezdve.

43./ Mialatt lapozgattok a Bibliában, be akarom mondani a témámat. A címe ma este: Vészkiáltás. Tudjátok, hogy mi a vészkiáltás? Most kezdjük el Jeremiás könyvének 29. fejezetéből a 10. verssel:

„Mert ezt mondja az Úr: Mihelyt eltelik Babilonban a hetven esztendő, meglátogatlak titeket és betöltöm rajtatok az én jó szómat, hogy visszahozzalak titeket e helyre. Mert én tudom az én gondolatimat, amelyeket én felőletek gondolok, az mondja az

Úr: békességnek és nem háborúságnak gondolata, hogy kívánatos véget adjak néktek. Akkor segítségre hívtok engem, és elmentek és imádtok engem, és meghallgatlak titeket. És kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem. És megtaláltok engem, azt mondja az Úr és visszahozlak a fogságból és összegyűjtlek titeket minden nemzet közül és mindama helyekről, ahová kiűztelek titeket, azt mondja a Úr és visszahozlak e helyre, ahonnan számkivetettelek titeket."

Vissza pünkösdhöz. Ezt magam teszem hozzá. Nem jelenti azt, de arra gondolok a gyülekezetet illetőleg.

Most Lukács 16:15., vagy 16. versét olvassuk el:

„A törvény és a próféták Keresztelő Jánosig valának, az időtől fogva az Istennek országa hirdettetik, és mindenki erőszakkal tör abba."

Tehát nem juthatunk be oda csak egyszerűen, hanem erővel kell benyomulni.

44./ „Aki teljes szívből keres, annak megengedem, hogy megtaláljon." Ő megígérte, hogy visszahozza a népet Jeruzsálembe hetven év múltán, ahonnan szétszórta őket az egész földre. Meg is tette ugyanúgy. Ez igaz.

45./ Egy pár percig szólok a vészkiáltásról. Szokás szerint kétségbeesünk, ha szükségbe kerülünk. Elég rossz, hogy úgy kell lennie. Az emberi lény azonban oly tunya az felfogásában, hogy előbb veszedelembe kell kerülnie. Ha valami keletkezik, akkor vészkiáltásra

kényszerül. Valóban, ha az ember veszedelembe kerül, kiderül a valóságos mivolta: nyilvánvalóvá válik a veszedelemben, hogy milyenek vagyunk a természetünknél fogva. Minden bennetek levő dolog napvilágra kerül.

46./ A halál esetében, mikor az emberek megtudják, hogy meghalnak, hallottam már titkos dolgokat az életükből elmondani. /Branham testvér úgy liheg, mint a veszedelem esetén./ Veszélyes helyzetben bevallják a tettüket. Megpróbálják rendbe hozni az ügyüket és megkérnek: „Vedd ezt… Tedd ezt… Menj el oda… Kérlek… Menj… Tedd azt…" Értitek? Ez a kétségbeesés. Előbb muszáj megtenni, nem szabad várni a halálos veszedelemig: „Kérlek, tedd ezt meg azt számomra." A veszedelem okozza a vészkiáltást, mégpedig nyilvánosságra hozza, amint cselekednünk kellett volna a veszedelem nélkül.

47./ Mi megállapítottuk, hogy ma este vesszük a pászkavacsora jelképét. A pászkavacsorát annak idején szükség helyzetben ették meg, a vészkiáltás idejében. II. Mózes 2:12-ben meg van írva: „Így egyétek meg: legyen a derekatok felövezve, sarutok a lábatokon, bototok a kezetekben és sietve egyétek: az Úr pászkája ez." Látjátok, hogy kétségbeesettségben vesszük.

48./ Ők látták a hatalmas Isten kezét. Látták minden csodáit. Ők bementek a jel alá, és mialatt a jel alatt voltak, kétségbeesettségbe megették az Úrvacsorát, mert tudták, hogy abban az órában Isten átvonul, hogy pusztító ítélettel megverje a földet.

49./ Rettegés fogta el őket. Abban az órában mindenki megvizsgálta saját magát, mert a próféta beszéde egyszer sem vallott kudarcot. Igaznak bizonyult. Bármit mondott is, mindig úgy következett be, amint a próféta mondta. A Tűzoszlop még ott volt. A próféta

kihirdette, hogy Isten csak akkor halad el a ház mellett, ha meglátja a vért a két ajtófélfán. Vészkiáltás ideje volt.

50./ El tudom képzelni, hogy mikor a gyermekek látták a nagy, fekete szárnyakat leereszkedni az égből, mint mikor köd és füst keverék ellepi a várost, kiáltoztak minden házban. A gyerekek odaszaladtak az apjukhoz megkérdezték: „Apám, biztos vagy abban, hogy mi a vér alatt vagyunk?". Ő kiment az ajtó elé, felnézett a két félfára és mondta: „Fiam, minden az Ő Igéje szerint van." „Gondold meg, mert én vagyok az idősebb fiad. Apa, meg vagy győződve?"

51./ „Biztos vagyok. Akként cselekedtünk, amint a próféta mondta, mert nála volt az Úr Igéje: Ha látod a vért, kihagylak benneteket. Mindegyik gyermekemet bevittem a házba. Te vagy az idősebbik, az elsőszülött, csak azokat éri a megsemmisítő csapás, de ott van a vér az ajtófélfán és a szemöldökfán. Ez volt az: Így szól az Úr! Légy nyugodt fiam, érezd jól magad, mert Isten ígéretet tett". Értitek? „Apám, miért van saru a lábadon? Miért van bot a kezedben? Miért van egy darab kenyér az egyik kezedben, a másikban pedig egy darab bárányhús? Mi van azokkal a keserű füvekkel? Miért eszed meg az egészet? Miért csillog az izzadság az arcodon?" „Fiam, most beáll a halál." Látjátok, hogy az vészkiáltás volt?

52./ Hiszem, hogy mi is hasonló napokban élünk. Ezeknek a napoknak, amelyekben élünk azt kellene eredményezni, hogy a gyülekezet egy teljes kétségbeesett kiáltásba jusson. Hiszem, hogy a reggeli üzenet Istentől való volt és nem tőlem származatott. Hiszem, hogy az üzenetnek kétségbeesettségbe kell vonzani az egész gyülekezetet, hisz elég sokáig játszottunk. Elég sokáig jártunk a gyülekezetbe. Most tennünk kell valamit.

53./ Hogy van, ha másokat látunk jeleket és csodákat tenni másokon? Hogy van ez velünk? Kétségbeejtő helyzetbe kell kerülnünk, hogy

határozottabbak legyünk Isten előtt. Eljövetelének jele kétségbeesettségbe kell, hogy vonzza az egész gyülekezetet, ha meghalljuk az Igét. Hiszem a Szentlélek azt mondta nekünk: „Menj el egy bizonyos helyre, az meg az megtörténik majd." Nem mondta meg, hogy miként fog megtörténni, hanem, hogy meg fog történni. Mi odamentünk és megtörtént. Az újságokban hirdették. A magazinok elterjesztették azt a képet. Ha jól megfigyeljük, láthatjuk a Bibliában az elrejtett nagy titkokat. Új tevékenységi tér nyílik meg előttünk, amit eddig nem ismertünk. Az események teljesen megvilágítják Jézus Krisztus Urunk eljövetelét.

54./ Aztán láttuk az üzenetek végén a nagy Szentlélek akcióját. Láthatóan leszállt az emberek előtt, sőt fényképeket is készítettek Róla. Láttuk munkálkodva és bebizonyítva, hogy itt se emberről, se prédikátorról, se gyülekezetről nincs szó. A Szentlélek bebizonyította ugyanazokat a dolgokat, amelyeket cselekedett annak idején, mikor megtestesült Jézus Krisztusban. Most azonban megtestesült a menyasszonyának testében. Az egész ügy kétségbeesettségbe kell, hogy vonzzon minket.

55./ A nép látta Isten kezét. Az Úrvacsora éjszakáján kétségbeesettséggel ették a pászkát, mert tudták, hogy valami megtörténik. Mi is tudjuk, hogy valami bekövetkezik. El ne felejtsétek, hogy az Úr eljövetele hirtelen és titkos eltűnést jelent számunkra. Ő eljön és elviszi menyasszonyát, úgy, mint a tolvaj eljön éjjel. Egy pillanat alatt eltűnnek a család tagjai és ti visszamaradtok. Ez a tény vészkiáltást kell, hogy keltsen bennünk, hogy Isten kegyelme által ne maradjunk itt. „Uram, én nem akarok itt maradni."

56./ Egy pár nappal ezelőtt hallottam Mel Johnsont énekelni:

Emlékezz meg rólam, mialatt a könnyeim hullanak.

Emlékezz meg rólam, ha nincsenek barátaim,

Mikor átkelek a Jordán folyón, és ha felolvasod a névsort,

emlékezzél meg rólam.

57./ Szeretném, hogy a nevem be legyen írva a Bárány Életkönyvébe. Szeretném, hogy Ő emlékezzék meg rólam, ha felolvassák a névsort. „...Míg másoknak prédikálok, magam valamiképpen méltatlanná ne legyek." Megtörténhet. Szükséghelyzetbe kerítene engem, ha rágondolok, hogy éveken át kitartóan tanítottam, prédikáltam és jönne egy pont, ahol elmulasztanám Őt. Hogy néz ki a következő lépés? Ennél fogva mi a teendőm? Következésképpen ideges állapotba kerülök. Az az állapot hegyekre és völgyekre, magasságba és mélységbe vet. Nagyon nehéz, mert ha az emberek között vagyok, mindenki számára mindenné leszek, hogy megnyerjek valakit Krisztus számára, mialatt a jel mindenkor előttem van. Értitek?

58./ Látom, hogyan következnek be a dolgok, de nem mondhatjuk el. Látunk különböző dolgokat, de el kell hallgatnom. Az emberek által kért látomásokat nem mondhatom el, mert néha megszomorítanám őket, ha megtudnák. Jobb, ha nem mondom el. Aztán meg úgy van, hogyha belebocsátkozom a látomásokba, mindenről látomást kapok. Az egész ügy ideges állapotot idéz elő bennem. Nézek és kérdezem: „Látomást látok-e?" Mintha itt ülnék és kérdezném: „Látomás-e, ugyan hol állok valóban?". Mi megerőltetjük magunkat, erőnket túlságosan kifárasztjuk. Aztán megtudunk olyan dolgokat az emberekről, amelyeket jobb volna nem tudni. Akik kívánják megtudni a dolgokat, nem értik meg, hogy mibe kerül, /milyen fáradságos/ az ilyenféle szolgálat. Nem tudják a velejáró dolgokat. Vészkiáltást kelt bennem: „Uram, Istenem! Tudom, hogy felelnem kell."

59./ Jack Moore testvér az egyik alkalommal azt mondta nekem: „Nem szeretném azt a felelősséget vállalni, amely rajtad lesz az ítélet napján. Isten kezedbe helyezte ezeket az embereket. Neked

majd számot kell adnod értük Isten előtt. Számot kell adnod a szolgálatodért." Tizenöt vagy tizennyolc évvel ezelőtt mondta ezt nekem. Mit kell tennem? Uram, engedd meg, hogy csak azt mondjam, amit Te akarsz mondani. Vagy mondjam az igazságot, vagy ne szóljak semmit. Mindez kétségbeesettségbe ejt.

60./ Aztán meg látom a jeleket megtörténi. Láttuk, hogy a Szentlélek feltörte a pecséteket és megmagyarázta. A hét gyülekezeti korszakot is kinyilatkoztatta. Utána alászállt a nagy Tűzoszlopban és kinyilatkoztatta magát. Tehát Ő leszállt a hét pecsét miatt és kinyilatkoztatta őket. Az újságok és magazinok közölték az esetet. Aztán alászállt Isten hét angyala hét üzenettel, hogy megerősítse, azt, amit a Biblia mond. Az alatt az idő alatt feltűntek e jelek, az utolsó idők felvillanó lámpái. Megmutatta az embereknek és elmondta nekik, hogy mit jelentenek. Az Úr ott munkálkodva pontosan bebizonyította, hogy saját maga jelen volt. Ma reggel is követelte mindnyájunktól a jelet. Ti vagytok az én népem. Szeretlek benneteket és azokat, akik hallgatják a hangszalagokat. Ti ám látjátok, hogy milyen helyzetbe hoz engem a vészkiáltás.

61./ Eljövetelének vészkiáltó jele Krisztus testének minden egyes tagját szükségállapotba kell, hogy vonzza a lelkünk és az életünk végett. Mi haszna van abból az embernek, ha az egész világot megszerzi is? Voltaképp miért élünk? Miért dolgozunk? Miért esztek? Miért küzdünk? Azért, hogy éljünk. Minek élünk? Hogy meghaljunk. Nem vagyunk alkalmasak élni, míg képesek nem vagyunk meghalni. Ez az igazság.

62./ Oly sok gyógyítási csodákat láttunk, amelyeknek szükségállapotba kell keríteni minket.

63./ Például vehetjük ezt a kisfiút. Pokenpaughára nézek most. Ő Peckenpaughné? Te vagy az az asszony, aki idehozta a kisfiút? Az asszony, akiről szó van, itt ül. Most észrevettem őt.

64./ Ha Isten cselekedni tud a kisfiú életébe, akkor az ügynek szükségállapotba kell hoznia minket.

65./ Talán itt van ma este az a férfi a New Albany városból. Roberson testvérnek egyik barátja. Elhozott egyszer egy kisfiút. Ahogy emlékszem a felesége rákos volt, de azután meggyógyult. A kisfiúnak asztmája volt, az egészsége egyre rosszabbodott. Ráadásul rákos volt a torka. Ilyen állapotban hozták ide a kisfiút. Látom, hogy integet ott hátul. Ma reggel imádkoztunk érte. Értitek? Vészkiáltás.

66./ Mikor az asszony súlyos rákos volt, tudta az a férfi, hogy Isten meg tudja gyógyítani a kisfiút is. Az ügy szükségállapotba húz benneteket. Értitek? Ha az ember kétségbeesetten jön Őhozzá, akkor Isten meghallgatja. Ha pedig tunyák /lusták/ vagytok és nem, és nem törődtök azzal, hogy cselekszik-e vagy nem, az nagy különbség. Ti ám úgy akartok cselekedni, de előbb szükség helyzetbe kell kerülnünk, hogy megtörténhessen.

67./ Hiszem, hogy azért nem jutunk a vészkiáltásba, mert Isten szeretetének hiányában vagyunk. Hiszem, hogy Isten szeretete felidézi a vészkiáltást. Ha Isten bennetek lakozik, a jel bennetek van és látjátok az idő állapotát és azt, hogy az emberek a bűnben élnek, ami által szükségállapotba juttok. Hiszem, hogy akkor történik valami.

68./ Az Ige nyíltan tanúsítja, hogy a hit a szeretetben tevékeny, amint meg van írva a Galaták 5:6-ban. Értitek? A hit szeretetben teljesedik ki. Hitet csak akkor kaphattok, ha előbb szeretetek van. Minden esetre a hit a szeretet intenzitása /erőssége, hatásfoka/. A

hit tehát a szeretet fokozódása, a szeretetből való hatás. Ha nincsen szeretetetek, nem lehet hitetek.

69./ Hogyan bízhattok a feleségetekben, ha nem szeretitek? Ez az ember iránti szeretet illeti a fileó szeretetet, hogyan áll azonban az agapé szeretettel? Hogyan lehet nektek agapé, ha nem szeretitek Istent? Ha azt mondjátok, hogy szeretitek a feleségeteket, de soha nem mondjátok meg neki, vagy nem szakíttok időt, hogy szerelmet valljatok és kifejezzétek neki, vagy megcsókoljátok, vagy kebletekhez szorítsátok és mondjátok neki, hogy ő a legjobb szakácsnő az országban, vagy mit tudtok róla, hogy milyen csinos és mennyire szeretitek őt. Ha nem mondjátok meg neki, akkor soha nem tudja meg. Ez az eljárás. Ha szeretitek Őt, akkor ki is jelentitek.

70./ Úgy cselekszünk Isten iránt is. Ha szeretjük Őt, akkor elmondjuk Neki. Időt szakítunk, hogy hódoljunk Neki, hogy imádjuk Őt. A szeretet indít, hogy úgy cselekedjünk.

71./ Mi volna, ha valami történne a feleségeddel? Kétségbe ejtene az ügy. Mi volna, ha azt mondják, hogy a feleséged rákos? Mi volna, ha azt mondanák, hogy a feleséged gümőkóros és meg fog halni? Valamit tennétek. Kényszerhelyzetbe juttok.

72./ Tehát ez ugyanaz a dolog. Mielőtt lenne hitünk, előbb lenni kell szeretetnek. Ha valódi szeretetünk van, akkor történik valami. Kiveti a hitünket az első harcvonalra Istenért. Valódi, isteni szeretet Isten iránt, az Igéje iránt és a népe iránt előrevisz minket. A szeretet előidézi a hitet: „Ez az egész, gyerünk!" Tovahalad, mert a szeretet hajtja.

73./ János 14:23-ban azt mondta Jézus: „Aki szeret engem, megtartja tanításomat." Ti nem tudjátok megtartani az Igét, hacsak nem hisztek abban, amit mondott. Látjátok, hogy ha szeretitek Istent, akkor megtartjátok az Igéit. Ha Ő azt mondta: „Én az Úr

vagyok a te orvosod", akkor elhisszük. A szeretet arra késztet, hogy higgyünk, mert a szeretet mindeneken uralkodik. „Szólhatok az emberek, vagy az angyalok nyelvén, ha szeretet nincs bennem, az semmi." Értitek? „Ha hitemmel elmozdítanám a hegyeket és szeretet nem volna bennem, mit sem érek." A szeretet minden fölött uralkodik, mert Isten a szeretet Istene. Igen uraim! Jézus mondta: „Ha valaki szeret engem, megtartja Igémet."

74./ Mi tudjuk, hogy ez igaz, mert Isten hallani akarja a lelkünk vészkiáltását. Mi ugyan tudjuk. Szokás szerint szükség van valamire, ami minket vészkiáltásba hajt. Valaminek történnie kell, hogy abba az állapotba kerüljünk.

75./ Jakab 5:16-ban olvassuk: „Igen hatásos az igaz ember könyörgése". Ha az igaz ember, jó ember lelki vajúdásba kerül, vagy is szükségállapotba jut és fel tudja tüntetni a jelet, annak a buzgó könyörgése előidéz valamit.

76./ Nézzétek, hogy mit mond Jakab 5:16: „Valljátok meg tehát egymásak bűneiteket", /hozzátok rendbe/. „Valljuk meg egymásnak bűneinket és imádkozzunk egymásért. Ez az. Szeretet által bizalommal meg tudom vallani nektek a rosszat. Ti is meg tudjátok vallani nekem a rosszat. Eléggé szeretlek, hogy tudjak imádkozni értetek és ti is értem. Állhatatosan, buzgón imádkozunk egymásért, míg Isten nem válaszol. Ez a vészkiáltás! Ez kell nekünk minden időben.

77./ Hadd emeljek ki néhány lelki példát, hogy mi történik velünk. Talán 15 percig tart még, ha az Urnak tetszik.

78./ Nézzük meg azt a férfit, Jákóbot. Kezdetben gondtalan fiú volt. Azonban tudta, hogy az elsőszülöttség mindent jelentett számára. Nem törődött azzal, hogy hogyan kapja meg. Ő megkapta. Miután megkapta, azt gondolta, hogy minden rendben van, mivel elnyerte az

elsőszülöttséget. Azzal el volt intézve számára. Mikor testvére eljött, éhes volt, mert kint a határban dolga volt a barmokkal és a szarvas vadászattal. Kellett neki egy nagy fazék lencseleves. Nagyon csábító volt, mert nagyon éhes volt az egész napi munka miatt. Ő azt mondta: „Elájulok és éhségtől. Adjál nekem belőle." Jákób így szólt: „Jól van, ha esküszöl, hogy az enyém az elsőszülöttség." Értitek? Nem törődött azzal, miként lesz meg neki, hanem csak, hogy elnyerje. Ő azt gondolta, hogyha megvan az elsőszülöttsége, akkor minden le van szögezve.

79./ Ebben hibáztatok ti pünkösdiek. Azt gondoltátok, mivel az Isten Lelkétől születtetek, az elsőszülöttségetek biztos. Azzal ám csak elkezdődött. Emlékeztek még a szolgálatra? „Hallgassatok Őrá!" Mikor gyermek született a családban, azután fiúvá lett, joga volt az elsőszülöttségre, de előbb be kellett válnia, gyakorlatot kellett szereznie. Ha ellenben nem bizonyította be, hogy engedelmes az apjának, akkor nem örökölhetett. Akkor nem örökölt semmit, bár ő volt a fiú. Ő nem vehette át az örökséget, ha nem érdekelte az apja dolga.

80./ Mikor a Szentlélek a pünkösdiekre szállt és a lelki adományok visszakerültek a gyülekezetbe, azt gondolták, mivel ők a Lélektől születtek, hogy minden el van intézve. De látjátok, hogy most e fiúvá való rendelésről van szó. Amint tudjátok, ha a fiú igazi fiúnak bizonyult, kivitték egy nyilvános helyre. Ott felállt és egy ünnepélyes ruhát öltött fel. Fiúvá rendelték úgy, hogy örökölte azt, ami az apjáé volt.

81./ Isten is ugyanezt tette az Ő Fiával a Megdicsőülés hegyén. Ott elváltozott /megdicsőült/, a ruhája ragyogott, mint a nap. Szózat hallatszott: „Ez az én szeretett Fiam, akiben nekem kedvem telt. Mózes és a törvény csődöt mondott, de ez most Önmaga az.

Hallgassatok Őrá!". Ez volt a Fiúvá való rendelése /fogadása/. Értitek?

82./ Jákób azt gondolta, hogyha az övé az elsőszülöttség, akkor minden rendben van. Úgy cselekedtek a pünkösdiekhez tartozók is, de aztán elkezdtek szervezkedni. Az egy Istenben hívők, a három Istenben hívők, a trinitáriusok és mindenféle szervezetek nagy hűhót csaptak és ide-oda rángatták egymást. Ez bebizonyította, hogy a jel nem volt alkalmazva. Rágalom, irigység és viszály van közöttük. Már addig eljutottunk.

83./ Látjátok, hogy Jákób is ugyanazt gondolta. Azonban azon az éjjelen attól félve, hogy elveszti életét, kétségbeesettség fogta el. Ő azt gondolta magában: „Ott a folyón túl vár rám a bátyám, hogy megöljön." A kicsalt elsőszülöttségi jog majdnem a halálát okozta. Olykor-olykor az a bizonyos elnyert dolog, mint a Szentlélek, a Szentlélektől való újjászületés, elítél titeket a végén, ha nem vigyáztok. Ez igaz. A Noét megmentő víz, elítélte a világot. Az, amit ti fanatizmusnak neveztek, elítélhet titeket az utatok végén.

84./ Jákób tudta, hogy életének vége elközeledett. Valaki tudtul adta neki, hogy bátyja 400 felfegyverzett emberrel jön elébe, hogy találkozzék vele. Tehát tudta, hogy úton van. Rettenetes félelmet állt ki. Szolgáit Ézsau elé küldte ökrökkel, barmokkal, nyájjal, hogy megengesztelje őt ajándékokkal. Elküldte szolgáit egymás után, hogy csillapítsa bátyja haragját. De aztán ám azt gondolta: „Azáltal biztosan nem fog megbékülni, mert talán gazdagabb nálamnál. Nincs arra szüksége." Következőként elküldte feleségeit is, hogy Ézsau meglássa őket, a saját unokahúgait és unokaöccseit: „Őket nem veri agyon. Azt nem tudja megtenni." Isten tudja, hogyan sikerül rábírni az embert valamire. Jákób átment a patakon. A túlsó oldalon mégis térdre borult. Mi tudjuk, hogy azelőtt egy kis csaló volt. Elnézést kérek ezért a kifejezésért. Ő Jákób volt. Jákób, csalót jelent. Ő az

volt. Kellett, hogy valami történjen vele. Vészkiáltás fogta el, mert a halál közeledett.

85./ Talán vannak jelen olyan férfiak és asszonyok, akik érzik a haláluk közeledtét. Csak egy lehetőségetek van azt elérni, amit kívántok, ha kétségbeesetten jöttök ide és mondjátok: „Ma este el kell nyernem. Vagy megkapom most, vagy végem van. Holnap késő lesz, most kell nekem." Ha imádkoztok a Szentlélek keresztségért, a jelért, akkor ne mondjátok: „Felmegyek és megpróbálom. Már fáradtság fogott el, Uram." Ő kegyelem! Akkor inkább maradjatok a helyeteken. Meg se próbáljátok. Ha előrejöttök és mondjátok: „Az imasorba akarok állni, hogy megkenjenek olajjal, majd meglátom, hogy segít-e rajtam?" Akkor inkább maradjatok ott, ahol vagytok, mielőtt erre a helyre jönnétek. Csak, ha egész gyülekezet az élet és a halál közé kerül, vagy elnyeri, vagy elvész, akkor Isten színre lép. Csak a vészkiáltás lépteti Istent a színre.

86./ Jákób soha nem kiáltott azelőtt olyan hangosan. Kétségbeesetten kiáltozott, míg Isten elé nem került. Mikor pedig kiáltozott, nem tartott csak 15 percig. Egész éjszakán át küzdött, míg el nem nyerte az áldást. Ó mindaddig képes volt kitartani, míg rá nem szállt az áldás. Addig küzdött kétségbeesetten, míg el nem nyerte az áldást, míg meg nem jelent Isten az ő számára. Azután az volt a vészkiáltása: „Nem bocsájtalak el, amíg meg nem áldasz!", mialatt érezte, hogy rászáll az áldás. Sokan azt mondják: „Dicsőség Istennek, most megkaptuk,", de becsapódtak. Igen! Valaki talán azt mondja: „Olyan jól érzem magam Branham testvér. Lementem oda imádkozni és reszketés vett erőt rajtam.". Lehet, hogy Istentől volt. „Nagy világosságot láttam magam előtt.". Lehet, hogy az is Isten volt, de ez nem az, amiről beszélek.

87./ A Biblia azt mondja, hogy eső esik igazakra és hamisakra ugyanazon módon. Vessetek búzát és konkolyt. Az eső valóban csak a

búzáért esik, de ugyanúgy esik a konkolyra is. A konkoly ugyanolyan boldog, mint a búza, ha esik az eső. Tehát az ugyanaz az eső. Az a bizonyos Szentlélek szállhat a hitetlenre is, akit olyanná tesz, hogy cselekedjék, mint a hívő szokott cselekedni. De gyümölcsükről ismeritek meg őket. Ez az, amiről beszélek, ez az a jel.

88./ Jákób kétségbeesetten mondta: „Tudom, mert éreztelek. Itt vagy nálam. Nem engedlek el." Sokan jónak látják. De már az első szenzációjuknál /tapasztalatuknál/ előugranak, fel-le futkosnak. Végigrohannak a padok közötti folyosón és azt mondják: „Megkaptam, megkaptam!", dehogyis kapták meg! Jákób addig maradt ott, amíg be nem következett az, ami az életét megváltoztatta, ami más személlyé tette. Addig maradt ott, míg történt valami. A Biblia azt mondja, hogy kitartott és küzdött Istennel. Hogyan küzdhet az ember Istennel? Megtehetitek, küzdhettek Istennel.

89./ Annak idején élt Ezékiás, akinek azt mondta az Ésaiás próféta: „Így szól az Úr! Meghalsz!" Ezékiás arcát a fal felé fordította és kétségbeesetten, keservesen sírt: „Ne feledkezz meg rólam, tiszta szívvel éltem előtted, még 15 év kell nekem." Ez azután történt, mikor Isten azt mondta, hogy meg fog halni. A vészkiáltás megváltoztatta Isten programját. Ám vészkiáltás volt az, hiszen keservesen kétségbeesetten sírt.

90./ Jákób addig maradt ott, míg rá nem szállt az áldás. Aztán megváltozott a neve: a csaló Isten fejedelmévé lett. Sőt az egész nemzetet utána nevezték el. Igen uraim. Mi volt hát? A vészkiáltása előidézte azt az eredményt.

Ézsauval való másnapi találkozásakor nem kellett neki testőr. Egyenesen őfelé ment, hogy találkozzék vele. Hogyhogy? Kétségbeesett, míg bizonyságot /ígéretet/ kapott. Szükségállapotba kell jutnotok, hogy elnyerjétek a bizonyosságot. Ha pedig nem éritek

el, akkor ne is jöjjetek, hogy imádkozzunk értetek. Előre se menjetek az oltár elé. Várjatok mindaddig, míg a halál és élet közé kerültök, mert akkor történik valami. Bizony. Vészkiáltás.

91./ Ruth is szükségállapotba került egyszer, mielőtt az anyósával maradt. Döntenie kellett, hogy visszatér-e a népéhez és ahhoz, amit ott szeretett, imádott azelőtt? Visszamegy-e az istenekhez és népéhez, vagy pedig ragaszkodik-e Naomihoz? Valamit tennie kellett. Kétségbeesetten és hangosan sírva azt felelte az anyósának: „Mert ahová te mégy, odamegyek: ahol te megszállsz, ott szállok meg. Ahol te meghalsz, ott akarok meghalni én is. Ahol eltemetnek, ott temessenek el engem is. A te Istened legyen az én Istenem." Ez az! Vészkiáltás! Isten megáldotta azután. Fiat szült, akit Obednek neveztek el. Obed nemzette Isait, akinek törzséből Dávid után Jézus származik. Minden a vészkiáltásból fakadt.

92./ Figyeljük meg Ráhábot, a paráznát, mikor kétségbeesett. Ő tudta, hogy a halál a küszöbön áll. Mivel közel volt az ítélet, kétségbeesett és azt mondta: „Elrejtelek titeket, mint kémeket, mindent megteszek értetek, csak esküdjetek nekem az Istenetekre, hogy életben marad a házam." Ez az. Erre azt mondták a kémek: „Ha alkalmazod azt a jelet, úgy lesz!"

93./ Nézzük meg Eliézer vészkiáltását, mikor felelősséget kellett vállalnia, hogy Izsáknak feleséget keressen. Eliézer nagy ember volt. Ő volt Ábrahám kedvenc szolgája. Ábrahám megbízta Eliézert a menyasszony keresésével, hogy egy igaz típusú menyasszonyt hozzon el fiának, Izsáknak. Hiszen abból az ágból származott később Krisztus.

94./ Eliézer lelki ember volt és tudta a jelentőségét. Annak a férfinak a feleségének jellemes asszonynak kellett lennie. De miként tudta megtalálni? A vészkiáltás órájában, mikor ahhoz a városhoz

közeledett, imádkozott és azt mondta: „Uram, Istenem!" Látjátok? Ez az. Ha kétségbeestek, imádkozni kezdtek: „Uram, Istenem! Legyen úgy, hogy aki megitatja a tevéimet és vizet nyújt nekem, az legyen." Ő imádkozott, mikor szükségállapotba került.

95./ Rebeka, a szép lány, eljött és megitatta a tevéket. Aztán meg azt mondta: „Ne tartsatok vissza." A lány számára elérkezett a döntő pillanat, hogy elmegy-e Eliézerrel. Rebeka a menyasszony típusa. Férjhez megy-e olyan férfihez, akit soha nem látott? Az ám, nagy dolog, soha addig nem látta őt, csak hallott róla a szolga által. Ez a menyasszony típusa. Soha nem láttátok Krisztust, de hallottatok róla az Ő szolgái által, hogy kicsoda Ő. Mindennel leszámoltok, az otthonnal és azzal, ami visszatart, csakhogy találkozhassatok Vele.

96./ A menyasszonyra jellemzően úgy döntött, hogy elhagyja a felekezeti otthonát.

97./ Jónást a háborgó tengerbe dobták, lesüllyedt a tenger fenekére, a hal gyomrába került. A túlélés minden reménysége odavolt. Biztosan eszébe jutott Salamon templomszentelési imádsága: „Ha a néped valahol nehézségbe kerül és imádkozik az Úrhoz e templom felé fordulva, Te hallgasd meg." Miután a hal hasába került, kereste, hogy térdre borulhasson. El tudom képzelni, hogy körös-körül hányadék volt. Abban a kényszerben imádkozott. A hal hasában levő oxigén csak egy pár lélegzetvételre volt elég. Talán nem is bírta megérteni az állapotát, de az utolsó lélegzetvételt kihasználva azt mondta: „Uram, hiszem, hogy most feltekintek a templomod felé." Azzal a kifogyó lélegzettel olyan fenyegető körülmények között kétségbeesetten imádkozott. Soha nem élt át olyan helyzetet, de akkor vészkiáltásba jutott. Ő imádkozott bár, de Isten még három napon és éjjelen át életben tartotta ott. Isten csak ezután szabadította ki, miután arra a helyre került, ahol mondani kellett Isten üzenetét. Vészkiáltás.

98./ A Bibliában Annáról azt olvassuk, hogy meddő volt, és kívánt fiat. Azért böjtölt. Nem evett és úgy imádkozott, hogy a templomban levő pap részegnek vélte. Anna számára ám vészkiáltás volt. A többi asszony inkább arra figyelt, hogy milyen kalapot vagy ruhát viselnek mások. Ti ugyan tudjátok, hogy szokták tenni. Talán beszélgettek a tanyai dolgokról. Annával nem úgy volt. Ő keresztülment az embertömegen, előlépett és megállt az oltár előtt. Ő nem evett. Csak azt akarta, hogy elvegyék a szégyenét. Mennyire eltérő a mai korszaktól. Manapság majdnem szégyen, ha gyermekük van. Annak idején szégyen volt, ha nem volt. Térdre borult és figyelembe se vette a templom méltóságát. Figyelembe se vette a tekintélyes papot, mikor kiment. A csüggedés annyira megszállta, hogy könnyektől ázott az arca. Kétségbeesett segélykérésében azt mondta: „Óh, Istenem, Uram adjál egy fiat, adjál nekem egy fiat."

99./ Látjátok, hogy Ő nem volt önző. Hiszen mikor Isten meghallgatta az imádságát és miután fiat szült, felajánlotta az Úrnak. Mivel nem volt önző és miután Isten meghallgatta az imáját, kapott egy prófétát az Úrtól. Extra áldást kapott. Istenünk dúsgazdag a kis extra /különleges/ dolgokban, amelyeket kapunk tőle. Nem csak fiat adott, hanem prófétát. Annak idején sok-sok éven át nem voltak látomások. Izraelben sok év után Sámuel volt az első próféta. Az is csak azért volt, mert egy anya elkeseredett a meddősége miatt. Ő már túlhaladt azon az időszakon, amelyen szülhetett volna. Talán 60-70 éves volt. Ő esedezett Istennél a gyermekért. Kellett neki egy fiú. Mi volt az? Kétségtelen, hogy Isten szólt hozzá.

100./ Nem tudtok kétségbeesni mindaddig, amíg Isten meg nem szólít. Ó, gyülekezet ébredj fel és remegj! Rázzátok meg magatokat és vegyétek magatokat harapófogóba ebben az órában. Kétségbeesetten kell kiáltoznunk, máskülönben elveszünk. Valami jön

az Úrtól. Tudom, mint: Így szól az Úr! Valamit cselekszik az Úr és azért jobb, ha segítségért kiáltozunk, Élet és halál között vagyunk. Átvonul fölöttünk és meg sem látjuk.

101./ Mivel Anna nem volt önző, prófétát kapott.

102./ A sunemi szült egy fiút, mert a próféta szólta az Úr Igéjét, holott ő és a férje öregek voltak. Nem volt gyermekük. Az asszony kedvesen fogadta a prófétát. Tudta, hogy Isten embere volt. Látta, hogy tisztességes és valódi férfi volt. A próféta bejárt a házba. A férje nem volt mindig otthon. A próféta szent ember volt. Látták, hogy becsületes személy volt. Az asszony odafigyelt, mikor jeleket és csodákat tett. Olyan dolgokat hallott mondani, amelyek bekövetkeztek. Ő tisztességes, szent ember volt. Az asszony azt mondta a férjének: „Ezt a férfit, aki bejár hozzánk, szent embernek tartom." A ház hölgye tudta, hogy szent ember volt. Berendezett neki egy kis szobát, hogy ne legyen zavarva. Ő bemehetett, amikor akart. Ágyat állított fel, egy kancsó vizet tettek az asztalra. Ott megmosakodhatott és volt innivalója. Talán kiküldte még a szolgálólányt is ennivalóval, mikor betért hozzájuk.

103./ Elizeust szeretettel fogadták. Meg van írva: „Amit a legkisebb testvérem közül eggyel is tettetek, velem tettétek." Az asszony azzal tisztelte Istent, hogy a prófétát tisztelte. Istent látta a prófétában. Nem tett semmit a saját érdekében: a szívében nem kért semmit se. Csak azért látta vendégül, mert szerette Istent. Nem tett semmit áldásért. Egyszerűen csak cselekedett.

104./ Elizeus azt mondta Géházinak: „Kérdezd meg, hogy van-e ügye, amelyről beszélhetnék a királlyal vagy a hadsereg parancsnokkal. Személyesen ismerem. Szeretnék tenni valamit a kedvességéért. Gondoskodott a táplálékról, ott aludtam és kedvesen ellátott. Most mit tehetnék érte?" Erre azt válaszolta az asszony: „Hát én a népem

között élek. Jómódúak vagyunk,. Jól élünk, nincs semmi bajunk. Nincs szükségünk semmire." Géházi azt mondta: „Azonban nincsen gyermeke."

105./ Alighogy kimondta Géházi, már látott a próféta egy látomást az asszony ügyében: „Így szól az Úr! Mondd meg neki, hogy egy év múlva ebben az időben fiat ölel."

106./ Azután fiút szült. Az öreg házaspár nagyon szerette a gyermeket, hiszen az volt egyedüli fiuk. Az egyik napon az apa kiment a gyermekkel a határba búzát kaszálni. Felteszem, hogy a fiú napszúrást kapott, mert délfelé volt, és el kezdett kiáltozni: „Jaj a fejem!" Egyre betegebb lett. Az apa meghagyta a szolgálójának, hogy vigyék el a gyermeket, mert veszélyben volt.

107./ A fiú az anyja ölében feküdt délig. Azután meghalt. Vegyétek figyelembe, hogy az volt az egyedüli fia, akit az Úrtól kapott a próféta imája által, és amit megígért az „Így szól az Úr!" által. Az anya tudta, hogy valahol valami baj van, valami nem működött. Hogyan adott Isten neki egy fiat, és miért engedte meg, hogy szeresse a fiát? Hiszen ő nem kérte. Már öreg is volt. Isten cselekedte. Egy férfi, a próféta kimondta. A fiú, az egyetlen fia meghalt abban az állapotban. Aztán azt mondta a szolgájának: „Nyergeld föl a szamarat, hajtsd az állatot állandóan, ne állj meg! Ha valaki meg akar állítani, ne állj meg, ne szólj egy szót sem, hanem menj egyenesen a Karmel hegyre. Ott van a magasságbeli Isten szolgája, aki azt mondta: Így szól az Úr! Gyermekem lesz. Valamelyik barlangban tartózkodik. Meg akarom tudni, hogy miért cselekedett így az Isten." Azért mondta: „Hajtsd a szamarat és ne kíméld, szaladjon olyan gyorsan, ahogy élete bírja. Szaladjon, míg oda nem érünk." Vészkiáltás!

108./ Elizeus, a próféta felállt. Körülnézett és mondta: „Ott jön a sunemi asszony, valami baja van. Isten nem közölte velem, most nem tudom, hogy mi a baj." Aztán azt mondta szolgájának: „Menj elébe! Siess! Valami nincs rendben." A helyzet vészkiáltásként hatott a prófétára, valamint az asszonyra. Ők összetalálkoztak. Az egyik meg akarta tudni az Úr Igéjét, ellenben a másik még nem kapta meg az Úrtól a mondott Igét. Eddig eljutottunk. Az egyik várta az Úrtól szóló Igét, a másik azonban nem tudta. Az asszony kívánta megtudni, a próféta azonban nem tudta. Azt mondta: „Isten visszatartotta tőlem. Nem tudom, hogy mit mondjak neki, ha ide megérkezik. Mihelyt az asszony odaért, a próféta felemelte a kezét és megkérdezte tőle: „Hogy van a férjed? Hogy van a gyermeked?"

109./ Az asszony eljutott a szükségállapotának a végére. Azt válaszolta: „Minden jól van. Dicsőség! Minden jól van." A vészkiáltása elmúlt. Ő az Úr szolgájára talált. Ha nem lett volna ott a próféta, akkor a kétségbeesés szélén maradt volna. Azonban meglátta a prófétát. Azért mondta: „Minden jól van."

110./ Elizeus azt gondolta: „Most hát mi történt?" Az asszony odaszaladt és a próféta lábánál térdre esett. Az ügy Géházi számára rendkívül szokatlannak tűnt, ezért félre akarta tolni az asszonyt. Elizeus azt mondta a szolgájának: „Ne bántsd, hiszen el van keseredve. Nagy bajban van. Az Úr eltitkolta előlem." Aztán elmondta az asszony, hogy meghalt a fia.

111./ A próféta nem tudta, hogy mit tegyen. Azt mondta: „Géházi, vedd a botomat, amellyel én jártam." Ő tudta, hogy, amit megérintett, áldott lett, mert nem ő volt az, hanem az őbenne levő Isten. Ő tudta, hogy Elizeus ki volt. Tudta, hogy ő próféta. Azért vette elő a botot és mondta: „Géházi, vedd, menj el és tedd a gyermekre. Ha szól hozzád valaki légy elkeseredett. Ne köszönj

senkinek. Csak szaladj előre, ne szólj senkinek semmit. Tedd a gyermekre!"

112./ De azzal még nem volt vége az asszony elkeseredettségének. Nem elégítette ki, mert nem azért jött el. Azt mondta: „Amint az Úr él, úgy igaz, hogy nem foglak elhagyni, amíg el nem jössz és imádkozol a gyermekért."

113./ Elizeus kétségbeesett. Ebben az állapotban indult el az asszonnyal. Amint odaérkeztek, az udvarban összegyűlt a nép, sírt és kiáltozott. Az asszony a leghelyesebben cselekedett. Vette a gyermeket és arra az ágyra fektette, amelyben Elizeus feküdt. Az olyan jó volt, mint a botja. Azonban nem ébredt fel. Az asszony másvalamit akart.

114./ A próféta kétségbeesetten bemegy, és mit fog tenni? A Bibliában olvassuk, hogy föl-alá járt segítségért kiáltozva: „Másvalamit nem tudok tenni Uram! Itt vagyok! Azt mondtad nekem, hogy szóljak az asszonyhoz: Így szól az Úr! Pontosan úgy történt, amint mondtam neki a beszéded szerint. Most meg bajba került, de én nem tudom, hogy mit tegyek. Itt fekszik a halott gyermek. Mit tegyek Uram?

115./ Kétségkívül mondta a Szentlélek: „Ha az Isten benned van, akkor feküdj a gyermekre!" Tudjátok ő megállt. Aztán odasietett, rátette a kezét a kezére, orrát az orrára, száját a szájára,. Miután a próféta a gyermek fölé hajolt, hétszer tüsszentett. A vészkiáltás elmúlt. A gyermek életre kelt, mert a vészkiáltás az asszonyt a prófétához vonzotta, a prófétát meg a szükségállapot a gyermekhez. Mindkettő szükségállapota Istent a színhelyre hívta. Isten szeretetével és a népe iránt való szeretettel lehívta Isten szeretetét. A hitet a harctérre vetette. Istennek munkája készen

volt. Az eset el volt intézve. Ámen! Ez az. Vészkiáltásból támadt. Bizony. Az asszony nem akarta felhagyni.

116./ A vak Bartimeus is azt gondolta, hogy Jézus elmegy mellette. Mint vak koldus ült ott a kapunál, hogy alamizsnát kérjen. Elgondolhatjátok, először zajt hallott, hiszen Jézus ott haladt el. Megkérdezte: „Ki haladt el éppen most?" Valaki meglökte és azt mondta neki: „Valaki, hát ki más?". De másvalaki, talán egy kedves asszony a tanítványok közül azt mondta neki: „Uram, nem tudom, hogy ki volt az." „Nem". Gondolom, hogy valamelyik körülálló személy közbevágta: „Az egész temető tele van halottakkal. Ha már halottakat akarnak feltámasztani, akkor hadd támasszák fel azokat. Az ott istenkáromló vagy olyasvalami." „Hallottatok-e már a Galileából való prófétáról, arról a fiatal prófétáról, akit názáreti Jézusnak hívnak?" Nem. „Ti ugyan tudjátok, hogy a Bibliában meg van írva, hogy Isten Dávidnak Fiat támaszt, hogy a trónon üljön. Ő az." „Ő az? Ő az? Ő haladt el?" Elfogta a vészkiáltó állapot és odakiáltott: „Dávid Fia! Könyörülj rajtam!"

Óh, ne menj előlem Jézus, Halld kiáltó szívem! Ha másnak mutatsz kegyelmet, előlem se menj! Ó, Jézus!

Ekkor valaki rákiáltott: „Hallgass! Nagy lármát csapsz!"

117./ Bartimeus azonban kétségbeesett volt. Ha Jézus elhalad, nem lesz többé alkalma. Talán nekünk sincs több alkalmunk. Talán ez lesz az utolsó éjjel. Vészkiáltó állapotban felkiáltott: „Ó, Jézus!" Nem számított, hogy ki akarta lecsillapítani, annál hangosabban kiáltozott. Minél jobban kérték, hogy hallgasson, annál hangosabb lett. Ő kétségbeesett. Senki sem tudta elhallgattatni. „Dávid Fia! Könyörülj rajtam!" – Vészkiáltó állapotban kiáltozott.

118./ Mialatt Isten Fia a világ bűnét a vállán viselve Jeruzsálembe ment, hogy felajánlja magát áldozatként a világért, menet közben

megállt. A hangos vészkiáltás megállította az Isten Fiát. „Mit kívánsz tőlem?". Ó Istenem! Bartimeus azt válaszolta: „Uram! Látni szeretnék!" Jézus azt mondta: „Kelj útra, a te hited megmentett!" Az volt a vészkiáltásának eredménye. Ha a vészkiáltás állapota ránk száll, akkor a leggyengébb érintést megragadja hitünk. Értitek? Bartimeus nem mondta: „Várjál, egy pillanatot, várjál egy pillanatot, mert meg akarom vizsgálni. Szeretném tudni, hogy látok-e. Éveken át soha nem láttam a kezemet. Hadd lássam meg őket. Még nem látok semmit." Mikor Jézus mondta: „A hited megmentett" – az elég volt. Csak annyit akart hallani!

119./ Ha el akarunk érni valamit a vészkiáltás által, akkor nem függ attól, hogy milyen gyengék vagyunk. Elnyerjük, elhisszük, mert a hit megragadja, mikor a vészkiáltás beáll. Értitek? A közreműködő szeretet közrejátszik és odavezet minket. A vészkiáltás megcselekszi. A vak Bartimeus megragadta hirtelen a látomást.

120./ Az egyik éjjel Péter is teljes szívvel kiáltozott, mikor vészkiáltó állapotba került: „Valami nincs rendben. Látok egy szellemet felém közeledni." A bárkát hányták, vetették a hullámok. Péter azt mondta: „Uram! Ha Te vagy, parancsold meg, hogy Hozzád menjek a vízen." Péter kiszállt a bárkából és Jézus felé indult. Miután elindult, meg is ijedt és nyomban merülni kezdett. Vészkiáltás! Tehát hibát követett el, mialatt engedelmeskedni akart Isten parancsolatainak. Remélem, hogy a gyülekezet megérti. Péter úgy cselekedett, ahogy Isten parancsolta neki.

121./ Nos, ti keresztények a kötelességetek útján jártok és szeretnétek követni a Szentlélek vezetését, közben meg betegek lesztek. Vagyis a halál rák,tuberkulózis vagy más valami formájában elér a kötelességetek útján. Azonban nektek is ugyanaz a jogotok van, mint Péternek: „Uram! Ments meg, máskülönben elpusztulok."

Kétségbeesettségében kiáltozott. Az Úr odanyújtotta a kezét neki és kiemelte. De először segítségül hívta: „Uram, mentsél meg!"

Halld vészkiáltásomat, kiemelt a vízből, most meg vagyok mentve. Látjátok?

122./ Ez történik, ha kiáltoztok.

123./ Lehet, hogy az asszony, vagyis a gyermeknek az édesanyja vagy bárki is, kétségbeesetten kiáltozott és Isten meghallgatta.

124./ Azt is látjuk, hogy Isten meghallgatta Pétert süllyedésében. A kötelessége útján süllyedni kezdett. Hibázott. Nem számít, ha elestek, annak nincs köze hozzá. Mindannyian hibázunk. Kezdettől fogva hibázunk, de van mellettünk egy erőskezű Valaki, aki odanyújtja kezét nekünk, hogy kiemeljen a vízből.

125./ Ha valaki: asszony, férfi, fiú vagy lány hibázol, ne süllyedjél le. Kétségbeesett kiáltásod legyen: „Uram, mentsél meg vagy elpusztulok." Kerüljetek kétségbeesettségbe, Isten meghallgat. Ő mindig meghallgatja a vészkiáltó lelkeket. Ez az, amit meg akarok magyarázni.

126./ Ő maga, a drága Urunk Jézus a Getsemáné kertben, a harctéren /verejtékes/ gyötrődésben kiáltozott. El kellett döntenie, hogy saját Maga viselje-e a világ bűnét, vagy, hogy maradjon-e a földön tanítványaival együtt, ahogy szeretett volna tenni? Ellenben figyeljétek meg a megalázkodását, és hogy miként alázta meg magát. „Ne az én akaratom legyen meg, hanem a Tied." Az Ige előtt, a mennyek Istenének megígérte, Igéje előtt megalázkodott. Figyeljétek meg, hogy Ő nem hagyott fel a harccal. Ha már Ő továbbhaladt, annyival inkább haladjunk mi is előre. Értitek? Meg van írva az Írásokban, a Lukács evangéliumában, hogy kitartóan /komolyan/ imádkozott. Atyafiak, testvérek! Ha már Ő kitartóan

imádkozott, nekünk is egyre inkább /komolyan/ kitartóan kell imádkozni. Ha Krisztus, a mennyek Istene testté lett és neki kitartóan kellett imádkozni, akkor nekünk is annál inkább komolyan kell imádkozni, akik kegyelemből üdvözülünk. Ha Isten Fia vészkiáltó állapotba került, akkor annál jobban oda kell nekünk is, és nekem is. Kétségbeesetten kell imádkoznunk.

127./ Isten kinyilatkoztatta magát ezekben az utolsó napokban nagy csodák és ereje által. De még mennyire, hogy kétségbe kellene esnünk. Az igaz! A gyógyító és megváltó akarata bele kell, hogy vonzzon minket a vészkiáltó állapotba /kétségbeesésbe/, hogy a gyógyító kőhöz szoruljunk /nyomuljunk/. Ez igaz.

128./ Biztosan emlékeztek még Florence Nightingsle asszonyra? Ő volt a Vörös Kereszt alapítójának az unokája. A képét láttátok a könyvben. Még 15 kilót sem nyomott. Rákos fekélyekkel volt tele a teste. Ez Londonban történt. Dél-Afrikából Londonba hozták repülőn. Milyen vészkiáltás! Annak idején Bosworth testvér azt írta neki: „Mi nem tudunk Afrikába repülni".

129./ Ő azt válaszolta a nővér által: „Egyáltalán nem tudok mozogni." Nézzétek meg a képét. Ti már láttátok azt a képét. Egy darab ruhát tettünk rá. Ha a testéről készült képet csak úgy nyomtattuk volna ki a könyvben, ruha nélkül, akkor talán kritizálta volna valaki. Az első képen csak egy rongyba vagy törölközőbe göngyölték és onnan felfelé semmi sem volt rajta. Mi azonban azt gondoltuk, hogy egy darab papírt teszünk rá a képére. Aztán még egyszer lefényképeztük. Nem akarjuk, hogy a rendetlen gondolkodású emberek kritizáljanak engem azért, hogy képét a könyvbe tettük.

130./ Mialatt az orvosa azt mondta, hogy nem mozoghat, mégis ráfektették egy hordágyra és repülőn elvitték Londonba, Angliába, mert meg tudta, hogy én is Angliába fogok menni. Mielőtt

megérkeztünk kiküldtek egy őrt a repülőtérre, aki megkért minket, hogy imádkozzunk érte, mielőtt bementünk volna a Buckingham Palotába /királyi palotába/. Olyan sovány volt, hogy nem is értem, hogyan tudott velem beszélgetni. A kezét fel kellett emelniük, hogy az enyémbe fektessék.

131./ Ti tudjátok, különösen azok, akik katonaként jártatok ott, hogy milyen az időjárás Londonban. Az egyik ablak mellett, ahol feküdt, letérdepeltem. Könnyek lepték el az asszony szemét. Nem tudom, honnan volt elég nedvessége a könnyekre. Csupa csont és bőr volt. A comb átmérője kb. öt centiméter volt. Ti már láttátok a későbbi képét is. Az ágya mellé térdepeltem, milyen kétségbeesettségben volt. Kérdés volt, hogy tudtok jönni vagy nem, minden esetre elhozták.

132./ Amikor odaérkeztem, a szívem vérzett a szegény, halandó teremtény hite láttára. Teljesen szívből imádkoztam érte. Miközben imádkoztam, egy gerle repült az ablak párkányára és turbékolva ide-oda járkált. Azt gondoltam, hogy galamb volt. Épp egy órával azelőtt érkeztünk meg a repülőtérre. Azt gondoltam, hogy galamb. Miután felálltam és ámént mondtam, elrepült. Azonnal megkérdeztem a testvéreket, hogy hallották-e a galambot. Ők is azonnal kérdezgetni kezdték: „Láttad-e… Mit jelent…?". Közben meg azt jelentettem ki: „Így szól az Úr! Élni fogsz, nem halsz meg." Ő még ma is él, Miért? Vészkiáltás volt. A vészkiáltás állapota az élet és a halál közti helyzetbe von. A vészkiáltás úgy rendezte, hogy épp akkor volt ott Londonban, mint én. Isten elküldte a gerlét, mint Istentől szóló jelet és megadta az „Így szól az Úr!" kijelentését. Vészkiáltás volt.

133./ Egyszer behozták Hattie Waldorop testvérnőt Phoenixből az első összejövetelemre. Az orvos és a férje hozta. Szívrákja volt. Ragaszkodott ahhoz, hogy vigyék el az összejövetelre. De olyan rosszul volt, hogy alig tudott lélegezni. Vér csepegett a szívéből, ahol

a rák megrágta. Szívrákja volt. Talán 18, 19, vagy 20 évvel ezelőtt történt. Gondolom, hogy 1947-ben.

134./ Akkor azt mondta a férjének és az orvosnak: „Még akkor is, hogyha meghalok az imasorban, vigyetek oda." Vészkiáltás. Az asszony közben eszméletlenné lett. Nem gondolom, hogy meghalt, bár ő azt mondta. Én nem tudom pontosan. Annak idején azt mondták nekem: "Egy halott van az imasorban." Talán úgy volt. Ő meg fogja hallgatni a hangszalagot. Legalábbis azt mondta. Mire hozzám jutottak vele, már élettelen volt. Ahogy sorra került, az Úr szózata jött. Odamentem és rávetettem a kezemet. Aztán felállt és hazament. Amint mondtam, vagy 18 évvel ezelőtt történt. Ma teljesen egészséges és erős. Tucsonban akar lenni, hogy találkozzon velem, ha arra fogok járni. Vészkiáltás: „Még akkor is, ha útközben meghalok, vigyetek oda. Ha Isten másokat meggyógyított, engem is meggyógyít, ha tetszik neki."

135./ Ezekben a napokban be kell, teljen a szívünk szeretettel. Legyünk őszinték és vészkiáltó állapotban, mert hamarosan késő lesz.

136./ Jairus leánya is meghalt. Jairus határmenti hívő volt. Hitt Jézusban, de félt bizonyságot tenni Róla, mert kidobták volna a zsinagógából. Az egyik reggel eljött az orvos és azt mondta: „A lány meghal." Most beállt a vészkiáltás. Tehát a zsinagógában ráruházott állásánál fogva nem tehette meg, nehogy meglássák a názáreti Jézussal együtt, mert kidobták volna a papi pozíciójából. De azt mondom nektek, hogy mikor veszély fenyegette, vészkiáltásra kényszerült. El tudom képzelni, hogy felveszi a papi kabátját. Elhalad az utcán. A tömeghez ér, ahol tolongnak az emberek. Meglátja azt az asszonyt, aki Jézus ruhájának szegélyét megérinti. Mindannyian kiáltoztak. Mégis keresztülment egyenesen Őhozzá: „Mester! A lányom haldoklik, halálán van. Ha azonnal jössz és ráveted a kezedet, életben marad." Ó, Istenem! A vészkiáltás néha olyan helyzetet

teremt, hogy tennetek kell valamit, mondanotok kell valamit és akcióképessé tesz. A lány életben maradt a vészkiáltás révén.

137./ Legyünk vészkiáltó állapotban, mint az a vérfolyásos asszony. A Biblia azt mondja, hogy mindenét az orvosokra költötte, de nem segítettek rajta semmit. Mikor a vérfolyása megkezdődött, nem állt meg. Talán eladták a tanyát, az öszvért, a lovat, és amijük csak volt. Semmi sem segített rajta. A pap biztosan azt tanácsolta neki, hogy ne menjen sehova. Az egyik reggel azonban átnézett a folyón a tanyáról. A másik parton meglátott egy nagy tömeget egy férfi körül tolongani. „Mi lehet ott?"- kérdezte. Valaki azt mondta: „Ott van a názáreti Jézus." Kétségbeesettségbe került. „Én ugyan jelentéktelen vagyok, de ha meg tudom érinteni a ruhája szegélyét, meggyógyulok" – gondolta. Aztán elhaladt a kritikusok előtt, egyenesen Őhozzá ment, hogy megérintse a ruháját. Amint úgy cselekedett, Jézus észrevette és hátrafordult. „Ki érintett meg?" – kérdezte. Mindannyian letagadták. Ő azonban körülnézett. Ő birtokában volt Isten nagy ajándékának. Ő Isten volt. Ő meg is találta azt az asszonyt és azt mondta neki, hogy megállt a vérfolyása. A vészkiáltás okozta az egészet.

138./ Vészkiáltás vonzotta a Sába királynőjét. Hírét hallotta, hogy Isten adománya Salamon által munkálkodott. Vészkiáltás vonzotta oda.

139./ Vészkiáltó állapot volt. Ő is, ugyanolyan ember volt, mint ti és én. Nem különbözött tőlünk. Ők is éreztek. Ettek, ittak stb. Úgy éltek, mint mi. Éltek és meghaltak. Emberi lények voltak.

140./ Olyan vészkiáltásba vonzotta, hogy magával vitte a királyság egyik részét. Annyira vonzotta oda, hogy meg se gondolta, hogy a pusztában kiraboljják az izraeliták. Kilencven napon át utazott a teve hátán, hogy átmenjenek Szahara pusztáján. Vészkiáltó állapot

indította. Mikor odaérkezett, nem maradt semmi sem rejtve Salamon előtt, hanem mindent megmondott neki, amit csak kívánt. Vészkiáltás volt. Jézus azt mondta, hogy a királynő feláll az ítélet napján azzal a nemzettséggel együtt, hogy elítélje, mert nagyobb volt ott Salamonnál. Ez a vészkilátás.

141./ Mielőtt zárok el szeretném mondani az egyik esetet. Nemrég láttam Mexikóban egy kétségbeesett embert. A dobogóra mentem abban a nagy arénában. Az emberek már reggel kilenc órakor özönlöttek oda. Este tíz óra felé történt valami. Egy öreg vak ember visszakapta a látását egy estével azelőtt. Harminc éven át teljesen vak volt. Azon a napon bejárta a várost és bizonyságként elmondta az embereknek. Ott volt egy nagy rakás sál, illetve öreg ruha. 30-40 méter hosszú volt a rakás és ilyen vastag. Vagy 40-50 ezer ember volt jelen. Azok az öreg kalapok és sálak … hogy kié, mié volt, ki tudja. Gondolom, hogy megkapják majd sajátjukat. Csak úgy esett az eső.

142./ Leeresztettek egy kötélen a falon. Csak úgy juthattam a dobogóhoz. Akiről most elmondok valamit, itt ül. A lányával éppen most érkezett Michiganból. Arment testvérről azt mondta el. Mi ismerjük Arment testvért. Ő most már a dicsőség utcáin jár. Arment testvér ott volt. Levetette a kabátját, átadta Jack Moore testvérnek, hogy vegye fel, mert didergett. A délbeliek reszkettek a hideg esőtől Mexikóban, amint ott álltak.

143./ Billy Pál hozzám jött. A fiam azt mondta: „Apám, tenned kell valamit. Ott lent van egy mexikói asszony. Nála van a halott gyermeke. Ma reggel halt meg. Nincs elég felügyelő, hogy visszatartsa az imasortól." Ő azt gondolta: „Ha kézrávetés által visszakapta az a vak ember a szeme világát, akkor kézrávetés által életre kelti a halott gyermekemet is." Katolikus asszony volt. Ők nem

tudták elterelni. Espinoza testvér és a többiek is azt mondták neki: „Nincs több imajegyünk, várnod kell a következő estéig."

144./ Erre azt mondta: „A gyermekem halott. Ma reggel halt meg. Itt kell maradnom." Ő eljött imajeggyel vagy imajegy nélkül. Vagy 300 rendező volt ott. Átbújt a lábuk között. A hátuk mögött felállt és előre tolongott a halott gyermekkel. Aztán meg újra átbújt köztük. Nem számított neki, ő csak előre akart jutni. Ő lelki gyötrelemben szenvedett. Isten szólt a szívéhez: „Hogyha látást tud adni, akkor életet is tud adni." Ő, Isten! Kétségbeesettség fogta el. Valami égett a szívében.

145./ Ó, ti betegek! Bárcsak égne a ti szívetek egy pár percig. Megláthatnátok, hogy mi történik, ha kétségbeesettség fog el. Ha Isten meg tudta gyógytani azt a kisfiút, akkor meg tudja gyógyítani a rákos asszonyt is, azt a férfit is, Florence Nightingale-t, és a több tízezret is. Vitathatatlan bizonyítékaink vannak: halottak feltámadtak, betegek meggyógyultak stb. Ő olyan Isten, aki cselekszik. Ő tegnap Isten volt, Ő ma is Isten. Ha vészkiáltó állapotba juttok, akkor megláthatjátok, hogy mit cselekszik.

146./ A kényszerítő körülmények gyors cselekedésre bírta az asszonyt. Azt mondtam Jack Moore testvérnek: „Ő nem ismer engem. Soha nem látott engem. Nem tudja, hogy ki kicsoda a dobogón." Az a kis katolikus asszony egy szót sem tudott angolul. Honnan tudhatná, hogy kihez kell mennie. Folytattam tovább és mondtam neki: „Menjél oda, imádkozzál a gyermekért, biztosan meg fog elégedni azzal és aztán elmegy. Más baj nem lesz." Ahol az asszony volt, felizgatódtak az emberek. Az asszony felugrott. Mindenki kiáltozott. Átugrott a válluk között és közéjük esett. Újra előrenyomult egy pár méterrel. Aztán ismét kifeszítette a hátát és a gyermekkel a karján átnyomakodott a lábak között. Nagy felfordulást okozott a felügyelők között. Az asszonynak semmi sem

számított, mert csak előre akart kerülni. Neki oda kellett menni. Nem számított, csak az volt fontos, hogy előre jusson. Ő a prédikátorhoz akart jutni.

147./ Nem olyan ez az eset, mint annak idején, ami történt a sunémi asszonnyal? Csakhogy az 3500 évvel ezelőtt történt, ez meg 3-4 évvel ezelőtt. Látjátok? Ugyanazok a dolgok megtörténhetnek ma is. Ha ugyanaz a kényszerhelyzet támad bennünk, akkor a szeretet és a hit a harctérre viszi és előidézi azt, amit kívánunk, hiszen Isten ígérte meg, hogy elnyerjük. Pontosan igaz.

148./ Aztán odafordultam a prédikátorhoz, az evangélistához. Megsajnáltam azt az asszonyt, de nem volt bennem vészkiáltás. Értitek? Odafordultam ezt gondoltam: 'Jól van, majd Jack testvér imádkozik érte, és azzal el van rendezve." Mialatt így beszéltem … egyszer észrevettem, hogy látomás fogott el. Ülve láttam egy babát, barna arcú volt, s nem volt foga. Miközben úgy ült, rám mosolygott. Erre azt mondtam: „Várjatok egy pillanatot! Várjatok egy pillanatot!" Az asszony vészkiáltása arra indította a Szentlelket, hogy változtassa meg a témámat, a szándékomat, a szándékomat és szívemet. Azért mutatta meg a babát. Visszaküldte a lelket. Azt mondtam: „Várjatok egy pillanatra! Hozzátok ide a babát!" Az asszony ott jött a halott gyermekkel begöngyölve egy kis átázott, nedves, kék és fehér sávos plédbe. Földre borulva kezében tartotta a feszületet. Lemorzsolva a rózsafüzért elmondta az „üdvöz légy"-et. Azt mondtam neki: „Tedd félre, mert arra nincs szükséged." Aztán közelebb jött hozzám és kiáltozni kezdett: „Pedre!" Ez annyit jelent, mint Atya. Erre azt mondtam: „Ne mondd! Ne mondd! Hiszel-e?" Spanyolul megkérdezték, hogy hisz-e? Igennel válaszolt. A fordító megkérdezte, hogyan hisz. Azt mondta az asszony: „Ha Isten megadta …" /üres hely a hangszalagon/. Vészkiáltás keletkezett a kis anya szívében és kiáltozott a gyermekéért. Ő tapasztalta, hogy Isten

meggyógyította a vak ember szemeit, tudta, hogy akkor fel tudja támasztani a halott gyermeket is.

149./ Vészkiáltás. „Ha teljes szívből kerestek, meghallgatlak titeket." Értitek?

150./ „A törvény és a próféták Jánosig voltak. Azóta hirdetik a mennyek országát és az emberek benyomulnak." Ne álljatok meg és ne mondjátok: „Uram, ragadjál meg és taszíts be." Erővel nyomuljatok be. A vészkiáltás élet és halál közé kerít.

151./ Jó volna, ha elég időm lenne elmondani egy másik esetet, amelyre éppen most gondolok. Azaz asszony új életet akart kezdeni. Én azt mondtam neki: „Testvérnő…" aztán felállt és azt mondta: „Hiszem, hogy rendbe jövök." „Nem, nem, maradjál csak itt"… válaszoltam. Aztán újra elkezdett imádkozni egy keveset, közben egyre hangosabb lett. Végül vészkiáltó állapotba került és azt mondta: Ó, Istenem, mentsél meg!"

152./ Az alkohol elvonókúra nem használt. Semmi sem használt. Mindezek után a nagy, fekete szemeivel rám tekintett miközben könnyek potyogtak az arcáról. A végén kijelentette: „Történt valami. Ó, igen! Uraim. Valami bekövetkezett. Vészkiáltó állapotba jutott.

153./ Legyünk kétségbeesettségben, a halál és élet közt.

154./ Ha nem vagytok vészkiáltó állapotban, be se álljatok ide /az imasorba/. Ha ellenben vészkiáltó állapotba kerültök, gyertek ide és figyeljétek meg, hogy azonnal elnyeritek, amilyen gyorsan idejöttök.

155./ Imádkozzunk. Vészkiáltó állapotban várjunk Isten országára, hogy elnyerjük, amit kérünk.

156./ Mennyei Atyánk, kérlek Jézus nevében, légy irgalmas irántunk. Urunk kezd el bennünk a vészkiáltást. Könyörülj rajtunk, kérlek.

Hadd keressenek Téged az emberek vészkiáltó szívvel. Tudjuk, hogy itt vagy. Tegnap, ma és mindörökké ugyanaz vagy.

157./ Most hagy alkalmazzák a vért azok az emberek, akik elnyerték a jelet, akik átkeltek a halálból az életre és új életre változtatják a világi életüket. A beteg emberek vegyék a kezükbe a jelet és mondják: Isten megvásárolt teremtménye vagyok. Őbenne nincs betegség, mert Krisztusban vagyok. Én Krisztusban vagyok. Őbenne nincs bűn. Krisztusban vagyok, Benne nincs hitetlenség. Visszautasítom azt, amit az ördög mondott nekem. Veszem a jelet: „Ő megsebesült a vétkeink miatt. Bűneink miatt verték meg. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az Ő sebeiben gyógyultunk meg." Most a kezemben tartom a jelet. Isten elismert, megvásárolt. Jézus Urunk vére árán. Kezembe tartom halálának jelét, mert Ő feltámadt. Én az Övé vagyok, Ő meg az enyém. Határozott hittel haladok előre ez estétől kezdve. Hiszek Istenben és meggyógyulok, ha odamegyek feltételeit teljesítve, mert ezek voltak az utolsó kimondott szavai: „Betegekre vetik majd a kezüket, s azok állapota megjavul." Add meg Uram! Kétségbeesettség fogjon el minket. Jézus nevében kérem. Ámen.

Én tudom, akarom és hiszem, Én tudom, akarom és hiszem, Én tudom, akarom és hiszem, hogy Jézus most meggyógyított.

Én tudom, akarom és hiszem, Én tudom, akarom és hiszem, /határozottan/, Én tudom, akarom és hiszem, hogy Jézus most meggyógyított.

158./ Ti hisztek. „Eldöntöttem, eldöntöttem Isten kegyelme által, hogy nem állok meg mindaddig, míg történik valami. Előre megyek, hogy rám vessék a kezüket." Isten soha nem hibázott. Hiszem, hogy a nagy orvos most közel van. Hiszek Istenben, aki megírta a Szavát. Hiszek Istenben, aki áldozatot készített. Hiszek Istennek a jelében,

amely megtisztít a bűnömtől ma este. A jel, a saját élete itt van velünk: „Veletek maradok a világ végezetéig. Még egy kis ideig veletek maradok, aztán a világ nem fog többé látni, de ti látni fogtok engem, mert veletek maradok a világ végéig." Hiszitek? Én bízom benne. Hiszem, hogy megteszi. Ugye, meg?

159./ Alighogy elkezdem, már is látok látomásokat megjelenni. Ámen. Ezek nagy látomások az Úrtól, amelyek nagy dolgokról szólnak. Ha elkezdem azzal, akkor az egész éjjelen át itt maradhatnánk. Higgyetek! Hisztek? Ámen. Hisztek teljes szívből?

160./ Palmer testvér közelében ül egy hölgy, akit nem ismerek. Georgia államból való, asszonyi bajban szenved. Ha elhiszi, hogy Isten meggyógyítja, akkor Ő meg is teszi. Én soha nem láttam ezt az asszonyt az életemben, de ez az ő baja.

161./ Nem tudom, hogy az asszony hallotta-e valaha az üzenetet vagy nem, de mialatt prédikáltam, megláttam. Higgyél csak és meglátod, hogy igaz-e? Ámen. Higgyetek csak. Ez igaz.

162./ Egy asszony ül a hátam mögött. Fáj a háta. Nagyon fáj neki. Wisdomné a neve. Ha teljesen szívből el akarod hinni, Jézus Krisztus meggyógyít. Az életemben soha nem láttam az asszonyt. Ott ül és szenved. Sárga ruhát visel. Igaz? Rendben van. Mi nem ismerjük egymást. Igen. Rendben van. Menj és légy egészséges! Jézus Krisztus meggyógyított. Ámen.

163./ Egy másik asszony ül ott, éppen most ragadta meg, mert neki is fáj a háta. Itt van a fiával, akinek fejbaja van. Ez igaz. Parkernénak hívják. Ha hiszel teljesen szívből, Jézus Krisztus meggyógyít mindkettőtöket. Ámen. Mi sem ismerjük egymást. Ez pontosan igaz. Ámen. Higgyetek teljes szívből!

164./ Itt van egy idősebb férfi. Michiganból származik. Baja volt a fülével. Hangokat hallott. Ez lelki baj. Igaz, hogy úgy van? Te nem tudod pontosan, hogy Istentől van-e, vagy, hogy ki szól hozzád. Hangokat hallasz a füledben. Teljesen idegen vagyok hozzád. Emeld fel a kezedet, ha ez igaz és úgy történik! Nem fog többet zaklatni. Jézus Krisztus meggyógyított. Hisztek a nagy Orvosnak?

165./ Megszólítanálak téged norvégul, de nem beszélek norvég nyelven. Testvérnő, ha tudsz norvégul, mondd meg neki, hogy elmehet, és hogy a fejbaja elhagyta. Ti ám tudjátok, hogy nem ismerem őt. Norvégiából jött, hogy imádkozzunk érte. Mint egészséges ember visszautazhatsz.

166./ Ó, Jézus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Hát mi ez? A Tűzoszlop, a Szentlélek. Ez az a jel, amelyben Jézus Krisztus él. Annak idején, mikor az emberek látták Őt cselekedni, ismerte gondolataikat, mert Ő az Ige, és az Ige élesebb minden kétélű kardnál és megkülönbözteti a szív gondolatait és indítását. Ámen.

167./ Nagy vizeket láttam, mialatt a fiatal legény jött. Ő hallotta és olvasott egy könyvet norvég nyelven. Ő megértette. Valaki szólt hozzá. Baja volt, de ha hisz teljes szívből, Jézus Urunk meggyógyítja. Messziről jött. Egy perc múlva, majd imádkozunk érte is.

168./ Hisztek? Ámen. Milyen csodálatos! Ó! Istenem! A nagy orvos itt van. Hol van Ugren testvérnő vagy az a másik testvérnő, aki tud zongorázni. Kérlek, gyere előre és játszd azt a dallamot: Az áldott orvos közeleg, a drága főpap, Jézus.

169./ Szeretném, hogy az emberek ezen az oldalon álljanak az imasorba. Csak egy imasor legyen egyszerre. Neville testvér vigyázz a sorra. Hol van Capps testvér, vagy az a másik énekes. Vezessétek az éneket. Itt van valamelyiketek? Jól van. Csak imádkozzatok.

170./ Figyeljétek meg, hogy mit eredményez a vészkiáltás. A vészkiáltás azt okozza, hogy átjöttök a tengeren. Kétségbeesettség előidézi, hogy eljöttök egy másik országból. A vészkiáltás bárhova elvisz. Itt van egy drága idős apa a lányával. Ő is mindent megtett, csakhogy eljusson ide. A keserves állapotukban ott ültek. Egy pár perccel ezelőtt, mielőtt be akartunk jönni a Szentlélek megszabadította a lányt.

…..

Szívemben is zeng e dal: Jézus, Jézus, Jézus. Az áldott orvos közeleg, a drága főpap, Jézus.

/Branham testvér imádkozik …/

Elmúlik bűn és fájdalom, e drága névtől: Jézus. Halld, mint zeng az égi kar, édes visszhangjaival, szívemben is zeng e dal.

Hadd tudják meg azok, akik valóban el vannak keseredve, hogy meggyógyulnak. Amint tudom, százszázalékosan meggyógyultak azok, akik a múlt vasárnap este itt voltak. Jézus, Jézus, Jézus.

171./ Figyeljetek fel mialatt Ő eljön, Ő már meggyógyított titeket. Ő előhozza az Igéjét és megerősíti. Ő megmutatja a jelenlétét. Senki sem tud olyan dolgokat tenni, mint Ő. Ti tudjátok azt. Ez a Messiásnak a jele, de ti tudjátok, hogy én nem vagyok a Messiás. Ő az. Ő minden dolgot bebizonyított számotokra. Mindez gyötrelmes állapotba kell, hogy vonzzon minket. Ezt a helyet meg kellene rázni, érinteni és lelkileg olyan érzésbe juttatni, hogy felrobbanjon, mintha egy hordó puskaport meggyújtanának. Bizony. A hitnek fel kellene robbantania, hogy a szeretet és a vészkiáltás bevonja az embereket az Isten országába, hogy higgyenek teljes szívből. Hisztek most mindannyian, kivétel nélkül? Rendben van, Billy most kérlek …

172./ Tony testvér, nézz ide egy pillanatra. Már régóta nem láttalak, de most beteg vagy. Vastagbél /dysentéria/ gyulladásod van. Ez igaz. Meg fog szűnni. El fog hagyni. Láttam, hogy ez követte őt, miközben az imasorban állt.

173./ Nincs semmi, ami rejtve maradhat Isten előtt. Gondolom, hogy Tonyt nem láttam már hónapok óta. Láttam, hogy abban szenvedett. Csak volt baja, most elmúlt. Hajtsuk meg a fejünket. Egy szem se maradjon nyitva. Senki se nézegessen körül. Mindenki imádkozzék. Billy Pál, vagyis Neville testvér majd felhívja a következő imasort, ha ideje lesz. Imádkozzatok! A baloldali imasor előjöhet, ha hívják. Neville testvér majd előrehív titeket a baloldalról. Szeretném tudni, hogy vannak-e itt olyan testvérek, akik mellém szeretnének állni, hogy azokra tegyék a kezüket, akik itt elhaladnak. Valamennyi prédikátor testvér szívesen mellém állhat, ha akarja. Ez nem izolált dolog. Jogotok van rá imádkozni a betegekért, mint nekem. Tudom, hogy a Szentlélek itt van. Azok, akik nem hiszik, valami rosszul van velük.

174./ Jól van. Higgyük el teljes szívből, hogy Isten megadja azt, amit kérünk. Higgyetek és ne kételkedjetek! Imádkozzatok egymásért! Mit mond a Biblia: „Valljátok meg egymásnak bűneiteket és imádkozzatok egymásért."

175./ Az imasorban levőknek azt mondom, hogyha megérintenek ezek a kezek, akkor menjetek tovább boldogan és dicsőítsétek Isteneteket a gyógyulásért. Jól van. Mindenki imádkozzék, mialatt Caps testvér vezeti az éneklést.

……..

Szívemben is zeng e dal, Jézus, Jézus, Jézus…

Jézus Urunk segíts rajtunk. Imádkozom Jézus Krisztus neve által, hogy a Szentlélek megérintsen minden személyt. Gyógyuljanak meg mindannyian, mialatt teljesítjük a parancsolataidat azáltal, hogy a betegekre vetjük kezünket. Te azt mondtad, hogy meggyógyulnak. Atyám, mi hiszünk Jézus Krisztus nevében. Jól van. Imádkozzék mindenki, mert most kezdjük. Először a beteg fiúért imádkozunk.

/Branham testvér kezdi az imasorral./

176./ Hányan hiszik közületek, hogy Isten megtette? Ti biztosak vagytok szívetekben megpecsételt bizonyossággal, hogy Isten válaszolt a kérésetekre, mert engedelmeskedtetek az Igének. Beteljesült. El van végezve. Higgyétek el teljes szívből, mert bevégezte művét.

177./ Figyeljétek meg, hogy mi fog történik ezen a héten. Ha visszajöttök, meglátjátok.

178./ Gondolom, hogy a következő alkalommal, mikor újra visszajövök és az Úr is úgy akarja, imasort állítunk fel abban a kis szobában.

179./ Oda szeretnék jutni, hogy az emberekkel egyenként foglalkozzak, hogy keressem és megtaláljam az egyéni bajokat. Úgy szeretnék tovább haladni és maradni.

180./ Isten áldjon meg titeket! Örülünk neki, hogy itt voltatok. Állhatatosak vagytok-e most? Elfogott-e a vészkiáltás? A gyógyulásotokért való vészkiáltás nyugszik-e rajtatok szeretetben, hitben és bizalomban, hogy Isten megcselekszi azt, amit megígért. Két, három gyermek itt van ma este tolókocsiban. Mi hisszük számukra, bizony ám, hogy meg fognak gyógyulni. Ők meggyógyulnak. Elhiszitek? Ámen. Ők megjavulnak. Meg kell, hogy történjen. Isten mondta úgy. Mi kétségbeesettségben vagyunk és hisszük, hogy meg fog történni.

181./ A mi szolgálatunk előidézi az egyik dolgot a másik után. Egyenlőre zárunk az istentisztelettel azokért, akiknek menni kell. Amint látom nyolc perc múlva tíz óra lesz. Aki akar, elmehet. Örülünk, hogy itt voltatok. Szeretnénk, hogy visszajöjjetek és velünk maradjatok. A többiek azonban leülhetnek, miután felálltunk, hogy csendben kimehessenek mindazok, akiknek vissza kell utazni. Közvetlenül azután úrvacsorát tartunk. Ha itt tudtok maradni, meghívunk. Ha pedig nem tudtok itt maradni, Isten áldjon meg. Imádkozzatok értem és én is értetek. Ne felejtsétek el, hogy alkalmazzátok a jelet. Kétségbeesettségben nyomuljatok be az Isten országába. Ámen. Most énekeljük el a szokott záró éneket: Vidd magaddal Jézus nevét… mialatt felállunk.

/magyarul/ Óh, mily kedves név ez: Jézus, Ó mint gyógyít minden kint. Édes nyugtot, öröm s békét, a hívő szívekbe hint. Óh, milyen szépen cseng, ha egy szív Jézusról zeng! Óh, milyen szépen cseng, ha egy szív Jézusról zeng!

Fogjatok kezet és mondjátok: Az Úr áldjon meg, zarándok testvérem, testvérnőm. A keresztény barátok megrázzák egymás kezét a közösségben, mint testvér és testvérnő. Isten áldjon meg. Mily csodálatos!

Szeretem Őt, szeretem Őt, mert Ő szeretett engem először. Megszerezte a megváltásomat a golgotai keresztfán.

Míg viszontláthatunk, Isten előtt állhatunk, Ő legyen veletek, amíg újra viszontláthatunk. Míg viszontláthatunk, Isten előtt állhatunk, Ő legyen veletek, amíg újra viszontláthatunk.

182./ Az Istenünk, a Szentlélek nagy jelnek kedvessége és közössége nyugodjék meg gazdagon rajtatok, míg viszontláthatunk. Isten kegyelme legyen veletek. Törje meg előttetek a halálos

ösvényeket, készítsen tiszta ösvényeket, hogy állandóan lássátok Jézust és ne ingadozzatok.

183./ Mennyei Atyám, ezt a reggeli szolgálatot és a többit is oltalmad alá állítjuk. Dicsőítünk Téged, hálát mondunk és magasztalunk azért, hogy megmented és meggyógyítod az embereket. Nagy kegyelmed kísér minket, amelyre tekintünk. Mentsél meg minket. Milyen hálásak vagyunk ezért. Légy velünk, míg újra visszajövünk. Találkozzál velünk az úrvacsorában. Légy azokkal Uram, akik az autókkal utaznak. Vezesd őket ezeken a veszélyes napokon át. Kérjük Jézus nevében. Ámen. /Branham testvér beszél a zongorázóval./

Mily hűséges név ez: Jézus, boldogít és üdvöt ad, az Ő bűntől váltott népe zeng feléje hozsannát. Óh, milyen szépen cseng, ha egy szív Jézusról zeng! Óh, milyen szépen cseng, ha egy szív Jézusról zeng! Zengjétek Jézus nevében, dicsérve mily nagy és szent, míg az üdvsereghez érünk, mely megkoronázva zeng. Óh, milyen szépen cseng, ha egy szív Jézusról zeng! Óh, milyen szépen cseng, ha egy szív Jézusról zeng!

184./ Mielőtt leültök, csendesedjünk el az úrvacsorai szolgálatra. Ha nem tévedek, az ott Blair testvér. Nem régen találkoztam vele Arkansas államban. Gondolom, hogy ő volt az. Nem voltam biztos benne. Ma reggel bemutattad az Úrnak azt a kisgyermeket. Én azt gondoltam: Ő az, akivel találkoztam Hot Spring városban, az Arkansas államban? Valami történt és a Szentlélek kijelentette. Ugye helyes? Visszaemlékeztem: Hát ez az a testvér? Örülök neki, hogy itt vagy, Blair testvér.

185./ Kérlek Blair testvér, imádkozzál azért, hogy Isten tisztítson meg minket az előttünk levő úrvacsorára. Megteszed Blair testvér? /Blair testvér imádkozik./ Leülhettek.

186./ A zongorázó testvérnőnek szeretném mondani, hogy mindig elénekeljük ezt az éneket: Vérrel telt szent forrás… Jól van. Csendesedjünk el egy pillanatra. /Branham testvér beszél egy testvérnővel./

187./ Most Neville testvér végig olvassa az úrvacsorát illető rendeleteket. A felügyelők jöhetnek. Az idegeneknek mondom, hogy a sorok egymás után jobb és bal oldalról jönnek az úrvacsoráért.

188./ Legyetek csendesek. El ne felejtsétek, hogy Izráel kétségbeesetten ette meg. Az utazásuk közben nem volt egy gyenge sem köztük. Ez is itt isteni gyógyítás. Isten áldjon meg téged Neville testvér. /Neville testvér végigolvassa I.Kor 11:23-32./

„23. Mert én az Úrtól vettem, amit néktek előtökbe is adtam: hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, melyen elárultaték, vette a kenyeret,

24. És hálákat adván, megtörte és ezt mondotta: Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, mely ti érettetek megtöretik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.

25. Hasonlatosképen a pohárt is vette, minekutána vacsorált volna ezt mondván: E pohár amaz új testamentom az én vérem által: ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.

26. Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e pohárt, az Úrnak halálát hirdessétek, a míg eljövend.

27. Azért a ki méltatlanul eszi e kenyeret, vagy issza az Úrnak poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen.

28. Próbálja meg azért az ember magát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból,

29. Mert a ki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és iszik magának, mivelhogy nem becsüli meg az Úrnak testét.

30. Ezért van ti köztetek sok erőtlen és beteg, és alusznak sokan.

31. Mert ha mi ítélnők magunkat, nem ítéltetnénk el.

32. De mikor ítéltetünk, az Úrtól taníttatunk, hogy a világgal együtt el ne kárhoztassunk."

189./ Itt tartom a kóser kenyeret, amelyet megtörtünk. Jézus Krisztus testét jelképezi. A széthasított függönyön keresztül bemehetünk a szentek szentélyébe.

190./ Mennyei Atyánk, ezt a kenyeret elkészítették, hogy jelképezze a megtört és meghasított testet. Mialatt elfogadjuk, legyen úgy, mintha mi magunk tettük volna. Nyerjük el a bűneink bocsánatát. Add meg, hogy bemehessünk a szentek szentélyébe, hogy az előttünk levő életben minden nap ezen a földön és az örökkévalóságban színed előtt éljünk. Add meg Atyánk! Áldd meg a kenyeret a tervezett célra! Jézus nevében kérem! Ámen.

191./ A Biblia azt mondja: „Miután megtörte a kenyeret, a poharat is vette hasonlóképpen és azt mondta: E pohár amaz Újszövetség az én vérem által, amely kiontatik értetek." Imádkozzunk, hogy az Ő áldása nyugodjék meg rajta.

192./ Urunk Jézus! Itt tartom a szőlőtő vérét, a szőlő levét. Atyánk, ez azért van, hogy jelképezze a drága vért, amely tisztít minket. Onnan származik a jel. Köszönöm Atyám, azt a szimbólumot. Te mondtad: „Aki eszi és issza, annak örökélete van. Feltámasztom majd

az idők végén." Köszönjük az ígéretet. Kérünk Atyánk, hogy tisztítsd meg mindannyiunk szívét, hogy méltók legyünk rá hitünk által. Tudjuk, hogy mi nem vagyunk méltók rá, de a hitünk nem fog csődöt mondani, mert teljesen elfogadtuk Jézus Krisztus vérét. Add meg, Atyánk!

193./ Szenteld meg a bort a tervezett célra. Bárki issza ezt a bort ma este vagy eszi a kenyeret, kapjon elég erősséget az előttünk levő utazásra. Add meg Uram! Legyenek egészségesek és erősek és teljenek be a Te Lelkeddel, míg Jézus el nem jön. Ámen.

/Az emberek az oltárhoz mennek, hogy vegyék az úrvacsorát./